

РІК XLV Ч. 1 СІЧЕНЬ

— 1988 —

JANUARY No. 1 VOL. XLV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLV Ч. 1 СІЧЕНЬ — 1988 — JANUARY No. 1 VOL. XLV

ЗМІСТ

У.Л. Засвітим свічку — роз'яснім темряву!	1
А.Г. Горбач. Не забуваймо В. Стуса	2
Є. Сверстюк. В день народження В. Стуса	2
В. Стус. Поезії	3
Ладінос. "Ми з вами"	4
Л. Дражевська. Пам'яті Ю. Лавріненка	6
Уривки із книжки Ю. Лавріненка "Зруб і парости"	8, 9, 10
Ю. Лавріненко. У вагоні з Нальчика	8
Гайне. Поезії в перекладі Ю. Лавріненка	9
Ю. Лавріненко. Море біля Гагр	10
Дарунки до фотографічної колекції УМ	10
П'ятий Конгрес СФУЖО	11
Концерт Ю. Осінчук. Дарія Гординська Каранович	12
Зоя Когут. Календарець	13
Гриць Зазуля. Повінчуване	14
Золоті думки. Х. Навроцька	14
Вісті з Централі	15
С. Андрушків. Найбільше нагород здобули українські діти	16
Листування	16
Калейдоскоп жіночого життя. Х. Годів-Юзич	17
Коляда з України	17
Н.Л.М. Далекі друзі я вас не забуду	18
Л. Костенко. Страшний калейдоскоп	18
Пресове повідомлення. Що читати?	19
Our Life	
Keynote Address delivered by Dr. D. Markus	20
K. Chumachenko. Impacting Government Policy	22
M. Bohachevsky Chomiak. Winter Letter	24
OUR LIFE Subject Index to Volume XLIV — 1987	25
Практичні поради. Х. Навроцька	25
Харчування. Х. Навроцька	26
Хроніка. Округа Дітройт	27
Округа Нью Йорк засвічує ялинку. О. Щурова	28
Пожертви на Пресовий Фонд "Н.Ж.", Суспільну Опіку, У.М., Стипендійний Фонд	29
Нашим Дітям	34
Посмертна згадка	36

Редактор — Уляна Любович

Редактор "Our Life" — Марта Бачинська

Мовна редакція — Наталя Холодна-Лівицька

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці: Микола Бутович, Карпатська мадонна.

On the cover: Mykola Butovych: Madonna from the Carpathian Mountains.

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1988 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Головна Управа СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимишин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспондентська секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ірина Рішко	— Нью Джерсі
Тетяна Сілецька	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Валентина Чудовська	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірена Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

Люїза Сакс — статутова референтка

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
с/о N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2
France

НІМЕЦЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

**ГОЛОВІ СФУЖО МАРІЇ КВІТКОВСЬКІЙ,
ПОЧЕСНИМ ГОЛОВАМ СУА ЛІДІЇ БУРАЧИНСЬКІЙ
та ІВАННІ РОЖАНКОВСЬКІЙ,
ПОЧЕСНИМ ЧЛЕНКАМ СУА,
ЧЛЕНКАМ СОЮЗУ УКРАЇНОК,
ЗЕМЛЯКАМ В УКРАЇНІ, У ТЮРМАХ, ТАБОРАХ,
НА ЗАСЛАННІ, ЗЕМЛЯКАМ У ШИРОКОМУ СВІТІ
ПОЗА РІДНОЮ ЗЕМЛЕЮ,
УСІМ ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ,
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!**

**БАЖАЄ
ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

ЗАСВІТІМ СВІЧКУ — РОЗ'ЯСНІМ ТЕМРЯВУ!

Початок року це час, коли оглядаємось на минуле, мріємо, плянуємо майбутнє. Інколи жалуємо із "солодко-сумним" сантиментом за тим, що минуло щось гарне, приємне; мріємо, щоб воно тривало, чи повторилося у майбутньому, Новому Році. Коли ж минулий рік приніс нам журбу, ми сподіваємось, що наступний буде для нас більш ласкавим. Це в особистому, родинному житті, але подібно і в громадському, суспільному.

Є особи, які вміють бачити усюди щось добре, позитивне і поменшують прикрі, важкі переживання чи умовини життя. Є інші, які завжди дивляться на світ наче через чорні окуляри. Особливо громадське життя критикують, інколи тим більше, чим більше вони самі стоять осторонь, віддалені і відчужені. Не думають про те, що важкі події, катаклізми, політичні ситуації, які наш нарід переносив, змели б з лица землі, як не фізично то духово інші народи. Під натиском переслідувань вони б відмовились від змагань до самотності.

Дуже часто ті, хто найгостріше критикують, обезцінюють, а то й зневажають спільноту, стоять осторонь, ніби збоку краще видно! Але й критикувати легше "збоку"!

Недавно мені розказували про листи, які пише особа, колись відома, навіть славна, яка вже від років живе осторонь, втішається родиною і добробу-

том, а нашу громаду оцінює навіть не в сірих, а в чорних кольорах. А ось яка була відповідь на ці листи:

"Дякую за 50 дол. для Українського Музею — я їм передала Ваш наказ — записати від аноніма.

Я б могла Вам більше написати у відповідь на Ваші слова: "Я стою осторонь від таких речей", "Відчужилися ми"... А далі критика української еміграції.

Нагадаю американську приказку: "ніж лягти темряву, краще запалити хоч маленьку свічку".

Я темряву-еміграцію добре знаю, а "свічечки" все запалюю і підтримую вже запалені. І тих свічечок чимало. Наприклад, завдяки ним діє Український Музей, який за одинадцять років своєї праці притягнув чимало молоді і зацікавив її культурною спадщиною, знайомить світ з українською культурою та історією. Прикладаю Вам лютючку про нову виставку в Українському Музеї. Багато свічечок запалено, щоб цю виставку зробити, силу-силенну кропіткої роботи виконати.

Свічечки горіли в день Леся Курбаса в Нью-Йорку. Іронія долі! Освітлення сцени по-

Докінчення на ст. 12

НЕ ЗАБУВАЙМО ВАСИЛЯ СТУСА

Василь Стус. Vasyl Stus

В навечір'я цьогорічного Різдва 88-ого р. покійному Василеві Стусові сповнилося б 50 років. Що він саме народився в самий Свят-Вечір, а помер у карцері кучинського табору для політ'язнів-рецидивістів на Уралі 5. IX. 85 р. кілька днів перед відміченням нашою церквою Усікнення голови Івана Хрестителя немало українців вважають глибоким символом страдницького шляху цього великого сина українського народу. Останнім часом до нас дійшли з різних боків вістки, що Василь Стус зовсім не помер гри нічній зміні під час праці, як спершу повідомила таборова адміністрація дружину покійного. Василь помер в карцері, куди його було захвано на десять днів, бо він після праці ляг був на свої нари, читати книжку. Протест, що він його заявив адміністрації за таке свавільне засудження до 10 днів карцеру, вона відкинула, мовляв, присуд правильний і заслужений. Були вже морозні дні на північному Уралі, карцер і табір взагалі початком вересня ще не опалювався. В'язнів кидають у карцер в легкій одежі, властиво спідному біллі, організм охолоджується, що може принести і смертні наслідки, що і сталося у випадку Василя Стуса. Тайком винесли його тіло й щойно згодом з мозаїкових частин спостережень витворився справжній перебіг трагічної смерті нашого поета в наслідок людининенависницької системи уральського табору.

Восени 1987-го року з України прийшов обширний лист до президента Міжнародного ПЕН-клубу Френсіза Кінг-а з проханням відзначити 50-річчя видатного українського поета і подбати, щоб його твори, сконфісковані КГБ, були вручені його дружині

ЕВГЕН СВЕРСТЮК

В ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ВАСИЛЯ СТУСА

Я прийду на Святвечір між люди,
Білим птахом до вас прилечу
В рідну хату — вже що там не буде,
А від стовпчика "дев'ять" втечу.

Не добувши п'ятнадцяти чорних,
Понад темний тунель і шмон,
Де ревуть безупину жорна
І мовчить беззаконний закон.

Відболілися муки-печалі,
Відпустило запеклі сліди
І земля вже всотала всі жалі,
Що мене закрутили сюди.

Серед ницості, черствості, бруду,
Став я нервом колючим доби.
Може, того й не відали люди,
Що у серці я був — голубий.

Але в тому рокованім краї,
Де роковані наші літа,
Чорний біль вічно серце крає
І на душу ляга чорнота.

Боже мій, з тих висот, як вата,
Білим болем біліє сніг.
Я в Святвечір радий обняти
Всіх, кого обіймать не міг.

Сплили злоби вали каламутні,
Пробивається світло основ —
Встає перша єдина сутність,
І та сутність всього — любов.

Зникла тайна моєї з'яви,
Відіснився світ марноти,
Тільки чорна кирея слави
Неприкаяно світом летить.

У Святвечір мого народу
Звідтіля, де ні сліз, ні бажань,
Я хочу звістити про радість ПРИХОДУ
І ВІДХОДУ за вічну грань.

Валентині Попелюх, а тлінні останки перевезені з кучинського цвинтаря в Україну.

В цій справі, як нам стало відомо, Міжнародний ПЕН-Клуб, німецької секції, якого Василь був почесним членом, написав листа до генсека М. Горбачова з проханням вернути сконфісковану збірку "Птах душі", переклади з німецьких поетів Гете та Рільке на українську мову, як також перевезти тіло Стуса і похоронити його в рідній землі.

Ми вже знаємо з різних листів і дописів з України, як глибоко шанував Василь Стус творчість саме Райнер-а Марія Рільке, і не диво, що багато його друзів його називали українським Рільке, тим більше що в його поезії немало відгуку на лірику великого поета німецької модерни, що знав Україну, якій присвятив у своїй глибокій творчості немало уваги.

У нашому довголітньому листуванні з українською поетесою і правозахисницею Іриною Сенник, назва Рільке саме означала Василя Стуса. В 1979-ому році, коли Василь Стус в січні ще перебував на засланні на Колимі, Ірина Сенник написала йому листа на уродини, що через сьогодні невідомі причини, не дійшов до адресата, який однак зберігся. Тому, що цей лист не тільки особистого характеру, а має неабияке культурне значіння, ми хотіли б поділитися з його змістом. Зміст цей, бо кидає світло на ту велику пошану, якої втішався Стус за життя поміж свідомими українцями, яким дорога рідна культура.

"...а Ти, Брате, до сліз мене зворушив. Бо ж я і не славна і негарна. Але сонця в душі багато, так само як журби, як смутку і переживано. Все сплелось до купи міцно. Усе в мені, все поза мною і усе навкіл. Призадумалась над Твоєю Сивіллою, над нашими дорогами Життя. І все таки, ось не переч мені — для Тебе і Братів моїх зіткати варто барвистий килим, аби ноги не спотикались у куряві щоденній. Аби сонце його взорило променисто, аби не злітало в небо "Ой не однаково мені".

За вікном ніч. А я не хочу аби вона в життя падала. Навіть зоряна. Розумієш?

Чомусь мені важко, Васильку. Чомусь тривожно. І звідки воно береться чому заповнює серце, і спокій виганяє на шляхи невідомі.

Я вже хочу Ранку. Світанку. Світання. Хай що, розмальованого в кольори осінні. Аби спокійного, аби поруч з Вами усіма, аби самота не цідилась крізь пальці зболені.

Той неспокій, що влітається по-злодійськи у будні, хочу вигнати геть, хочу дивитись у Вікно Майбутнього, поки зір мій не згас, поки серце ще б'ється дзвоном пам'яті про посестер і побратимів моїх, поки світ ще для мене в Надіях зелених.

Ти вже пробач за той мінор, за ту симфонію самотності моєї. Не переживай, бо ще не загустіла, ще не зблякла серця волошковість. У цій волошковості, у вицвіті очей моїх — Ти завжди. І не лиш Ти — усі Ви мої близькі і далекі. Різдвяні побажання для всіх, хто ще пам'ятає мене і низький поклін, Христос Раждається. Оришка."

Нехай цей короткий, але задушевний лист до нашого поета, що його він ніколи не отримав, тим що буде опублікованим — хоч свавільно без абсолютного відомо авторки листа — увійде до тих писань, що колись послужать джерельним матеріалом, коли писатимуться літературознавчі праці про одного з найяскравіших ліриків української літератури жорстокого для поетів 20-го сторіччя.

Подала Анна-Гая Горбач

■

Між світом і душею виріс мур.
Тож грайся в хованки, аби не розпізнали тебе крізь товщу спогадів змертвілих,
думок отерплих і крижин чуття.
В обмерзлу душу зашпори зайшли і нехить прикорочує бажання шукати шпари, вічно потерпаючи, що світ тебе помітить і уб'є смертельною своєю ваготою.
там вітер видуває душі з тіл, ламає дерева і хилить трави, і творить многолику порожнечу, що розквітом знесилена украй.
Така потома всюди! Скільки доль загублено! А скільки бережуть, аби покласти в узголів'я смертне про чорний день. Така потома всюди!
Між світом і душею виріс мур.

■

Дерева в маячні, шалене миготіння дощу об шиби, об ключини губ і ув сліпе — від мороку — мигтіння загуб і злетів, злетів і загуб.
Тягучий стогін горбиться таємно, аж губи об полемінь обпалю.
Скромно, скромно, безсоромно, чемно гріха чарівний дзбанок пригублю.
На покуті спокійно. Дотліває ясна свіча. Отак і ти згоряй.
Ще маячна долоня сновигає, та тільки серце звомплене не знає, що з вас раніше — здрастуй чи прощай.

■

Задзюркотіла вічна мерзлота, прийшла весна — запади́ста, химерна.
Та ні душа, ні воля вже не верне: не та бо воля і душа не та.
Ото весна — відлигою, багном, як ковзанка на витертій ґринджоли.
Ні, тут не розмерзається ніколи, мороз колимський коле колуном.
Вже завтра позатягує струмки, твоя душа одлегла не відтерпне.
Сип повну квартиру, чорний виночерпе, допоки не розсохлись маслаки.

Василь Стус. *Палімпсести*. Сучасність. 1986.

"МИ З ВАМИ"

ВЕЧІР У НЬЮ-ЙОРКУ ПРИСВЯЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИМ ПОЛІТВ'ЯЗНЯМ ПЕРМСЬКОГО ТАБОРУ

Курінь пластунок "Верховинки" улаштував 27 грудня 1987 року в Нью-Йорку вечір, присвячений українським політв'язням у концтаборі 36-І у селищі Кучино, Пермської області.

Був різдвяний час. Український Інститут Америки, де відбувався вечір, по-святковому прибрано. У вестибюлі сяє ілюмінацією велика ялинка. У залі зібралися молоді й старі, щоб згадати українських політв'язнів "табору приречених" у далекій Пермській області. На сцені — символічна стилізована ялинка. На ній світяться 12 свічок — стільки політв'язнів сьогодні замкнено у таборі 36-І. Чотири свічки — чорні — у пам'ять чотирьох українців, що за короткий термін в роках 1984-85 загинули в цьому таборі. Їхні імена: Олекса Тихий, Валерій Марченко, Юрій Литвин, Василь Стус.

Відкриваючи вечір від імени куреня "Верховинки", Ніна Самокіш відзначила, що сьогоднішня урочистість відбувається під гаслом "Ми з Вами". Хай ми не повернемо волі політв'язням, але виявляємо свою солідарність із тими, хто сьогодні в таборі, і вшановуємо пам'ять тих, що останнім часом там померли.

"Тепер слово має наша Надія Світлична" — відрекомендувала головну доповідачку Ніна Самокіш.

Світлична сказала, що програму сьогоднішнього вечора готували довго і старанно — з виконанням літературних і музичних творів, зокрема, ув'язнених авторів. Але в останній день вирішили цілком змінити програму. Річ у тім, що якраз напередодні вечора, 26 грудня, газета "Нью-Йорк Таймс" опублікувала

Зліва: Левко Лук'яненко, Іван Кандиба
Levko Lukianenko and Ivan Kandyba

лист радянського прокурора Івана Рахманіна про зону особливого режиму ВС-389/36-1. Лист написано у відповідь на давнішу публікацію в цій же газеті статті Розенталя "Забуті в'язні" про 20-х політв'язнів, які

Віталій Калиниченко Vitalij Kalynychenko

Микола Горбаль зі сином Микола Horbal and son

Петро Рубан

Petro Ruban

Іван Сокульський

Ivan Sokulskyi

Василь Овсієнко

Vasyl Ovsienko

лишалися в той час (це був квітень 1987 року) в концтаборі на Уралі, та про умови, в яких вони перебувають довгі роки. Прокурор Рахманін пише, що він у складі прокурорської комісії для нагляду відвідав у листопаді ц.р. зону особливого режиму в Кучино, і заперечує твердження Розенталя про тяжкі умови утримання в'язнів. Він взагалі заперечує існування в'язнів сумління в цьому таборі, підкріплюючи своє заперечення зневажливими лайками.

Світлична згадала свідчення іншої сторони — тих, хто в Радянському Союзі позбавлений права голосу, політичних в'язнів, яких прокурор Рахманін намагається зобразити як зграю кримінальних злочинців — злодіїв, ґвалтівників і терористів — як от Миколи Горбала, Левка Лук'яненка, Василя Стуса, Баліса Гаяскаса. Зокрема вона прочитала уривок з інтерв'ю недавнього політв'язня цієї зони Михайла Гориня журналові "Український вісник". Про умови в таборі Михайло Горинь розповідає так: "Ті, хто звідав тюремних гараздів, переконалися, що кучинський особливий набагато суворіший за режимом, ніж Чистопольська тюрма. При тому переважна більшість в'язнів старшого віку і хворі". "Жодного разу не був на побаченні Іван Кандиба, Григорій Приходько, Левко Лук'яненко, часто забирали побачення у Василя Овсієнка. Проте сувора ізоляція не надломилася їхнього духу. Як правило, камери комплектують психологічно несумісними в'язнями, використовуючи для організації конфліктів колишніх кримінальних злочинців. Як і раніше, продовжують карати політв'язнів за невиконання норм виробітку. Варто протягом кількох днів не виконати норму на 100% — і людина потрапляє в карцер. Хоч наш концтабір став мініятюрний, карцери не порожніють. Як і раніше, всі зусилля спрямовані на сувору ізоляцію: між камерами, а особливо між концтабором і волею. У боротьбі з витоком інформації як страждало, так і

далі страждає наше листування і записи. Останнім часом адміністрація оголосила справжню війну нашим конспектам і випискам. Отакі факти. Чи свідчать вони про те, що в коридорі кучинського особливого повернулися обличчям до закону?" — запитує Горинь і відповідає: — "Таки ні. Віяння часу туди не доходять". Ці свідчення перегукуються із записками Василя Стуса, які він передав незадовго до своєї смерті з зони особливого режиму. Василь Стус писав: "Москва дала тутешній владі всі повноваження, і хто зберігає ілюзію, що якийсь же закон мусить регулювати наші стосунки з адміністрацією, той глибоко помиляється. Закон повного беззаконня — ось єдиний регулятор наших т.зв. взаємин. Ми втратили всяке право належати собі, не кажучи про те, щоб мати свої книги, зошити, записи. Кажуть, коли Господь хоче когось покарати, він відбирає розум. Так довго тривати не може — такий тиск можливий перед загибеллю," — писав поет у табірній клітці і робив трагічний висновок: — "Не знаю, коли прийде загибель на них, але я особисто чуюся смертником". Нині Василь Стус, як і його померлі там товариші, — лишився довічним в'язнем.

Пам'ять померлих політв'язнів вшанували у Нью-Йорку. Коли піяністка Дарія Каранович почала виконувати на їхню пошану жалобний марш Бетговена, всі у великому зворушенні підвелися і вислухали його стоячи. Затамувавши подих, слухали присутні також вірші (читав артист Володимир Курило), особливо Стуса, і пісні Миколи Горбала — "А поле те чорне" у виконанні молодого співака Олеса Кузишина та лемківську пісню "Цвинтарі" (аранжування Каранович).

Можна тільки подякувати радянському прокуророві Рахманіну, що привернув через газету "Нью-Йорк Таймс" увагу до забутих політв'язнів з уральського концтабору. Його лист є теж "перебудовою".

ПАМ'ЯТІ ЮРІЯ ЛАВРІНЕНКА

14 грудня 1987 року в Нью-Йорку помер Юрій Андріянович Лавріненко, літературознавець, літературний критик, публіцист.

Ю. А. Лавріненко народився 3-го травня 1905 року в селі Хижинці на Київщині, в селянській родині. 1925 року він закінчив Уманський Технікум садівництва. В студентські роки захоплювався літературою; писав вірші, редагував рукописний студентський журнал.

В 1926 році Лавріненко і п'ять його товаришів, новоспечених агрономів, вирішили переїхати до Харкова, як вони жартома казали — "завойовувати столицю". Лавріненко і ще три "завойовники" хотіли стати українськими письменниками, а двоє інших — ученими в ділянці сільсько-господарських наук.

У 1926-30 роках Лавріненко вчився на літературно-лінгвістичному факультеті Харківського Інституту Народної Освіти (у той час існував на місці Харківського Університету). Лавріненко стипендії не одержував, у студентському гуртожитку не жив, а працював у різних редакціях як редактор мови, випусковий, робив переклади з російської на українську мову. 1929 року вийшла перша літературно-критична книжечка Лавріненка "Василь Блакитний-Еллан", а невдовзі "Василь Чумак" і "Творчість Павла Тичини".

В 1930-32 роках Лавріненко був аспірантом Інституту Літератури імені Шевченка, написав дисертацію про українські народні думи, але йому не дозволили її захищати і ступеню кандидата наук він не дістав. Однією з причин було те, що в той час офіційна радянська критика гостро критикувала Лавріненка за його доповідь "Проблема стилю", прочитану на з'їзді письменницької організації "Плуг". У цій доповіді, опублікованій 1930 року в журналі "Критика", Лавріненко протиставив догмі соцреалізму інші стилі — зокрема романтизм, прихильником якого в той час були харківські письменники на чолі з Миколою Хвильовим.

Юрій Лавріненко — 1929 р.

Jurij Lawrinenko - 1929.

Від осені 1932 року Лавріненко працював заступником керівника відділу культури газети "Вісті ВУЦВК", завідував справами мистецтва. Написав кілька рецензій на вистави театру "Березіль".

У грудні 1933 року Лавріненка заарештували. У лютому 1934 року випустили з умовою — не виїздити з Харкова. Лавріненко вирішив припинити літературну працю, влаштувався на посаду агронома у великому квітництві на околиці Харкова.

У лютому 1935 року Лавріненка знову заарештували і засудили до п'яти років ув'язнення в таборах примусової праці з дальшим позбавленням виборчих прав на три роки і заборону жити на Україні, а також у шести великих містах СРСР (покарання — значення як "мінус шість").

Ув'язнення Лавріненко відбував у Норільському таборі. Будівництво міста Норільська й індустріального комплексу щойно починалося. В'язні жили у брезентових наметах.

Уманські студенти — 1925 р. Зліва, сидять: В. Заєць, П. Костик, А. Лісовий, Гуцало, О. Турган, Я. Гримаїло; стоять: Ю. Лавріненко, В. Штангейм, А. Москаленко.

Student from Uman - 1925. L. to R. V. Zajec, P. Kostyk, A. Lisovyj, Hucalo, O. Turhan, J. Hrymajlo. Standing: J. Lavrinenko, B. Shtanheym, A. Moskalenko.

1939 року Лавріненка було звільнено. Його товариш з Умані, з яким Лавріненко колись "завойовував" Харків, допоміг йому влаштуватися старшим науковим співробітником на Мало-Кабардинській дослідно-зрошувальній станції біля Нальчика. Під час німецької окупації Лавріненко виїхав до Києва, а пізніше на Захід.

Перебуваючи після закінчення війни в Австрії, а пізніше в Західній Німеччині, Лавріненко був активний серед "недостріляних", які творили українські організації і публікували свої свідчення про життя на Україні під владою більшовиків. Лавріненко був редактором газети "Українські Вісті", активним членом організації письменників "МУР" (Мистецький Український Рух), опублікував багато статей, спогади "Чорна пурга" про норільську каторгу.

Від 1950 року Лавріненко жив у Нью-Йорку, активно працював, коло нього гуртувалася літературна молодь.

Лавріненко є автором понад 300 публікацій в ділянках літературознавства і історії України. Книжкою історичного значення є його антологія "Розстріляне відродження", видана 1959 року. Вона містить відомості про українських поетів та письменників, що творили в 1917-33-му роках, та їхні твори, часом уривки творів. Розділ "Поезія" містить 26 імен. Більша частина цих поетів загинула в тюрмах і концтаборах.

Докінчення на ст. 8

2

Юрій Лавріненко — в'язень Норильагу — 1937 р.

Юрій Лавріненко із сином — Ляндек в Тиролі, 26. XII. 1945.

Юрій Лавріненко і Олімпія Добровольська, Нью Йорк, 1956

Jurij Lawrinenko - prisoner of Norylag, 1937.

Jurij Lawrinenko with his son - Landek in Tyrol, XII, 26, 1945.

Jurij Lawrinenko and Olimpia Dobrovolsky, New York, 1956.

3

Важливою працею Лавріненка є видана 1953 року англійською мовою книжка — "Український комунізм і радянсько-російська політика щодо України (анотована бібліографія)". Нею широко користуються історики.

В 1966 році Лавріненко мав серйозну операцію на серці. Здоров'я його підупало, але він працював далі. 1971 року вийшла книжка Лавріненка "Зруб і парости", що містить статті про "зруби" 1920-30-тих років і про "парости" — шістдесятників на Україні та поетів "Нью-Йоркської групи". 1975 року вийшла книжка "Василь Каразин. Архітект відродження".

З часом Лавріненкові ставало дедалі тяжче пра-

цювати. Його лебединою піснею була книжка "Чорна пурга та інші спомини", що вийшла 1985 року.

Рівно за тиждень до смерті, 6 грудня, дочка привезла Лавріненка інвалідним візочком на концерт капели бандуристів. Лавріненко радісно вітав старих друзів, яких бачив у залі, музикантам гукав "браво".

Вночі на 14 грудня Лавріненкові стало погано і до ранку він помер на 83-му році життя. Невмирущим пам'ятником Юрієві Лавріненкові будуть його цінні літературні свідчення про трагедію його покоління — покоління розстріляного відродження.

Схема "зруб — парости", "знищення — відродження" повторялася в житті нашої культури так регулярно, що її можна б назвати Ukrainian way of life. Трагічний це "шлях", та, мабуть, чи не єдиний це спосіб нашої літератури жити і вижити. Він каже нам не тільки оплакувати знищене (старе), а й радісно вітати нове (молоде). Так, пристрасно збирати розбиті землетрусами сторіччя культурно-творчих зусиль, але при тому й не забувати, що біблійний Лот і античний Орфей загинули, порушивши умову не оглядатися назад.

У наші часи песимізм, скептицизм і навіть цинізм з підозрілою легкістю стають модою. З цього погляду автор (з його вродженими хитами: "ентузіязм!", "патетика!") не модний. Він радо шукає по зрубам гаїв нашої літератури тих "вогнених паростів" і, радіючи кожній знахідці, вигукує: "vita nova!" Ось уже й парости!

Уривки із книжки Ю. Лавріненка "Зруб і парости". Сучасність, 1971.

Юрій Лавріненко

У ВАГОНІ З НАЛЬЧИКА

М'які овали гір зелених
Під тінню кряжів крижаних.
О, як полоните мене ви,
Аж біль в душі закруженів.

Вагон тоскує, а летить,
Біжать, зникають гірські далі
І кличуть стати хоч на мить:
Як так, щоб їх не почекали?!

Що мав найкращого — покинув:
Надії, молодість, тебе,
Мое ти щастя лебедине,
Мое ти сонце золоте.

Про що тривожно б'ють колеса?
Чому мордується вагон?
Вже казка гір у темних плесах,
Вже впало сонце закордон.

Уже в минулому і день,
І сонце, і любов довічна,
І гордих дум-пісень
Тоска трагікомічна.

Прости мені мою любов,
І мою зраду непростиму:
До смерті їх
Як хрест
Нестиму.

Травень 1942 р.

Ці заповіді гуманістичного персоналізму ніби вирізано на гранітних скрижальях з біблійною лаконічністю і строгістю.

Від такого почуття людини і пошани до життя іде в шестидесятників їхній український патріотизм, незатьмарений злістю і заздрісністю меншевартості, схожий на старогрецький світлий патріотизм Атен; Вони люблять Україну, мовляє Драч, по-шевченківськи: готові свою душу погубити за неї. Але при тому всьому — жодного шовінізму, бо не від партійної програми ця любов, а від проміння землі й людини України. Цей патріотизм органічний із праджерел людської культури й усього безжественного світу. Таким шляхетним патріотизмом характеризувалася "весна народів" середини минулого століття, а ще раніше — доба Ренесансу.

Уривки із книжки Ю. Лавріненка "Зруб і парости". Сучасність, 1971.

HEINE

З ЦИКЛУ "HEIMKEHR"

Гуляє шторм у танці,
Реве, свистить як бич;
Гей, як скаче кораблик!
Весела й дикая ніч.

Рухливі водні узгір'я
В сказі підняв океан;
Тут впала чорна прірва,
Там біла знялась вишина!

Прокльони, і рвоти й молитви
Потоком з каюти встають;
Схвативсь я міцно за щоглу
З жаданням: дома б це будь!

"LYRISCHES INTERMEZZO" "DU BLEIBST MIR TREU AM LANGSTEN..."

Ти — вірна мені незмінно,
За мене твій клопіт-журба,
Розраду мені ти дала
У горі й печалі безмірних.

Возила і пить, і їсти,
І грошей мені ти дістала,
За чисту білизну подбала —
В дорогу готовий я чисто!

Хороша! хай Бог зберігає
Тебе від жару і морозу,
Хай дасть Він тобі нагороду
За добрість твою безкраю!

Переклад Юрія Лавріненка

Шевченко, повертаючись із 10-річного заслання, дякував Богові за одне: що його серце осталося чистим від злопомсти, наче воно нічого й не пережило. Так сталося й тепер... Нова літературна молодь України насамперед визначається надзвичайною чистотою душі, своїх поезій, свіжістю своїх нових видінь світу. І в першу чергу відновили вони образ матері, традиційний для української літератури, але зниклий за часів сталінщини. Вони згадують батьків — більшість їх знищила війна. Але вони далекі від безвольного розчулення.

*Я суворий і гнівний, я не вмію плакати.
Мої сльози мати виплакала під час війни.*

Уривки із книжки Ю. Лавріненка "Зруб і парости". Сучасність, 1971.

Один з секретів молодого покоління поетів — уміння любити. Не те, що вони відродили любовну лірику, вони всі ще мають щось від шевченківського дивного таланту всеохопної любови й пошани до життя. І це з цієї творчої любови походить їхня жага особистої автентичності, неповторності людини — антитеза й протиотрута супроти страшної хвороби 20 віку, ім'я якій знеосіблення — знелюдинення людини. Василь Симоненко нагадує змасовленим, обезличеним людям:

Ти знаєш, що ти людина?
Ти знаєш про це, чи ні?
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Гляди ж не просни!
Бо ти на землі людина
І хочеш того, чи ні:
Усмішка твоя — єдина,
Мука твоя — єдина,
Очі твої — одні.

Уривки із книжки Ю. Лавріненка "Зруб і парости". Сучасність, 1971.

МОРЕ БІЛЯ ГАГР

Море безжурними хвилями
Лащиться тепло під ноги
Стеле безкраїми милями
Під кораблями дороги

Ноги ступають галькою
Сліду по них немає
Бронзовою зайкою
Литка об литочку грає.

Йду я хмільний услід тобі
Роки, віки, мільйони...
Сіплю сіда на губі
Бризка морська й холоне.

Ой, не хитай так стегнами
Я тебе тут спіймаю
Кров підіймається гребня
Люба, хороша, мій маю.

Галька під тілом крем'янокю
Море на вітрі з гривами
Небо з блакитною майкою
І ми під любовною зливою.

Юрій Лавріненко — 1935

ДАРУНКИ ДО ФОТОГРАФІЧНОЇ КОЛЕКЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Марія Бескид — 29 фотографій
Анастасія Біловус — 7 фотографій
д-р Віліям Блумфілд — 18 фотографій
Роман Волосенко Карпюк — 3 фотографії
Анна Глинська — 8 фотографій
Стефанія Гніздовська — 1 фотографія
Марія Гордецька — 30 фотографій
Орест Городиський — 14 фотографій
Святослав Городинський — 29 каталогів мистецьких виставок
Володимир Дармопрай — 92 фотографії
Марія Дорожинська — 4 фотографії
Любов Дражевська — 6 фотографій, запрошення, афіш
Анна Дубас — 3 фотографії, виказка
Хор "Думка" — 1 фотографія
Марія Душник — 1 фотографія
М. Жовнірович — 1 мапа України
Олександр Зелінський — 80 каталогів, програмок, запрошень
Федір Капуста — 6 — документи, журнали, книжка
Олекса Кедринський — 20 фотографій
Іван Кей — 1 документ
Ярослав Клим — 1 фотографія
Катря Ковшевич — 6 фотографій
Микола Костирко — 2 фотографії
Ірина Кушнір — 17 фотографій
Ярослава Лабка — 6 фотографій
Ірина Лончина — 1 фотографія
Стефанія Лужецька — 2 фотографії

Мирон Маланюк — 1 фотографія
Валя Медвецька — 15 фотографій, газети з Польщі "Наше Слово"
д-р Джеймс Мейс — 21 фотографія
Ірина Моцюк — 3 фотографії
Н.Н. — 41 фотографій
Олена Назар — 15 фотографій, 17 листів Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого
Надія Оранська — 4 фотографії
о. Юліян Осадца — 15 фотографій роботи Б. Загайкевича
Олена Островецька — 7 фотографій
Ірина Підгорецька — 3 — програмка, медаліон, коробка на Миро- і Єлейопомазання св.п. о. Підгорецького
Я. Пришляк — 24 фото-поштівки
СУА — Головна Управа — 14 фотографій
СУА — Головна Управа, від п. Василя Сердюка — 37 фотографій, документів, програмок, книжка
СУА — Головна Управа, від п. Чиж і п. Анни Курилки — 14 фотографій
СУМА — 8 фотографій
Василь Сердюк — 6 фотографій, почесна грамота, афіш
Ольга Сосенко — 1 календар
Уляна Старосольська — 4 фотографії
Анна Федорович — 7 фотографій
Розалія Фенчинська — 10 фотографій, документи
Галина Чорна — 2 фотографії, вирізки з газет
Ганна Шерей — 38 фотографій
В. Шиприкевич — 78 каталогів, запрошень

Дякуємо

Христя Певна

П'ЯТИЙ КОНГРЕС СФУЖО

Торонто, Онтаріо, Канада

П'ятий Конгрес Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, яку очолювала на протязі п'яти років д-р Марія Квітковська, відбувся у днях 26-29 листопада 1987 року в Торонто, Канада.

Провідний мотив Конгресу: ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТІЯНСТВА УКРАЇНИ — ДУХОВА СИЛА НАШОГО НАРОДУ. На цьому мотиві базована доповідь Марії Маркусь* і програма святкового відкриття, а також програма цілого Конгресу.

Конгрес відбувся в "Роял Йорк Готелі" в присутності 84-ох делегаток з правом голосу (зі 102 голосами) Аргентина, Бразилія, Франція та численних членок жіночих організацій і гостей.

На офіційному відкритті були присутні: духовенство наших церков, лейтенант-губернатор Онтерія Лінколн Александер, заступник прем'єра Канади Ден Мазанковскі, представники уряду Онтерія, сенатори та інші достойні гості. Присутніми були дисиденти з України д-р Олена і Йосип Терелі, д-р Ніна Строката-Караванська та Надія Світлична.

Доповідь д-р Оксани Борушенко під час бенкету була присвячена ролі української жінки та інтеграції в країнах нашого поселення. Слово Олени Терелі торкалося жінки сучасної України**. На бенкеті були присутні: духовенство наших церков, представники СКВУ, Комітету Українців Канади та багатьох інших організацій.

Під час ділових сесій насвітлено многогранну працю Федерації, яку провадилося не лише в напрямі наших українських проблем, а головню в напрямі зовнішніх зв'язків з метою інформування чужонаціонального світу про становище і події в Україні.

Цілість п'ятирічної каденції СФУЖО і діяльність складових організацій віддзеркалено в звітній книзі П'ятого Конгресу.

Спільна молитва за страдальну Церкву в Україні відбулася в приміщенні Міської Управи Торонта з участю духовенства, делегаток та громадянства. Там же була виставка архітектурних пам'яток а зокрема зруйнованих церков в Україні (власність Українського Музею в Нью-Йорку).

Під час Конгресу відбулися панелі комісій, які заторкували справи преси і комунікації, виховання, фінансів, народнього українського мистецтва, зовнішні зв'язки, сучасні проблеми (асиміляція, виховання дітей, включення молодих у працю наших організацій) та студій советознавства.

Численні панелі комісій, включно з двома панелями англійською мовою, показали багатогранний вахляр зацікавлень української жінки та дали можливість проаналізувати сучасні важливі проблеми та завдання СФУЖО.

Програмову доповідь про завдання СФУЖО прочитала Ярослав Зорич.

У світлі подій, які розвиваються в сучасну пору в Україні, прелегентки застановлялися над тактикою і можливістю інформування чужинецького світу про наші проблеми, зокрема справи оборони репресованих в Батьківщині, протиставлення асиміляції, збереження чистоти народньої вишивки, плекання естетики у виробках базованих на українському мистецтві, удосконалення видань дитячої літератури. Все це було віддзеркалено в постановках Конгресу та рекомендаціях для Управи.

За довголітню і віддану працю в жіночих організаціях та у Світової Федерації, відзначено таких пань: Софію Барабаш — Монреаль, Іванну Бригідер — Торонто, Марію Харину — Америка, Анну Марію Баран — західня Канада і Олю Горачук — Бразилія. Рівно ж відзначено 25-ліття кварталника СФУЖО — "Українка в світі".

На дитячий "КОНКУРС МАЛЮНКУ І СЛОВА З НАГОДИ 1000-ліття ХРИСТІЯНСТВА В УКРАЇНІ", який оголосила Виховна Комісія СФУЖО, 131 дитина прислала свої твори. Виставка на Конгресі мала позитивний відгук, тому внесено рекомендацію до Екзекутиви і Управи СФУЖО, щоб кращі зразки були зібрані в брошуру, чи пропам'ятну книгу.

У висліді 20-го Конкурсу СФУЖО ім. Марусі Бек — "ПІСНЯ-ГІМН" — першу нагороду отримав Сергій Яременко за "СЛАВЕНЬ ХРИСТОВІ", слова Яра Славутича.

Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій очолила на наступних п'ять років д-р Марія Квітковська**.

В рамках 5-го Конгресу відбулося кілька мистецьких виставок та музичних імпрез.

Ширші звідомлення про цілість Світового Конгресу були подані в українській пресі вільного світу.

**Пресова Комісія П'ятого Конгресу
Світової Федерації Українських
Жіночих Організацій**

* Див. "Наше Життя", ч. 11 — грудень 1987 ст. 5.

** Там же, ст. 3.

КОНЦЕРТ ЮЛІАНИ ОСІНЧУК

24 жовтня 1987 року в Еліс Талі Гол в Лінкольн Сентер в Нью-Йорку відбувся концерт Юліани Осінчук, однієї з наших передових концертних піаністів. Зацікавлення її фортепіановою грою було велике, чого доказом була велика кількість інтернаціональної публіки з музичних кіл.

Першою точкою програми були Варіації Ц-моль Бетговена. Сам композитор сказав, що komponуючи твори на фортепіан, він собі уявляє повну оркестру, якої звуковий кольорит підсвідомо передає інструментові. Юліана Осінчук зрозуміла і відчула, що правдивим елементом Бетговена є симфонія і вона надала Варіаціям широкої динамічної скали.

Ноктурналь ч. 4, оп.28 українського композитора Вірка Балея складається з 3-ох частин: Токата, 13 Інтерлюдія і Качія, — це авангардна композиція, цікава тим, що композитор сміливо шукає за найновішими засобами музичного вислову, ще незрозумілого всім слухачам. В. Балея має високу позицію в американському музичному світі: директор і диригент Симфонічної оркестри у Ляс Вегас, директор Оперової Компанії і Ляс Вегас Чембер Плеєрс. Він одержав grants і commissions від багатьох оркестр і викладав на університетах, а його музику виконують в Америці і в Європі. Юліана Осінчук заграла нелегкий твір В. Балея — якнайкраще.

Знані 4 прелюдії і Баляда Ф-моль Шопена були заграні зі співним тоном, віртуозною технікою і палким темпераментом.

Після павзи почули ми також світову прем'єру українського композитора Валентина Бирика: "3 прелюдії і фуги", з циклю "34 прелюдії і фуги". Не зважаючи на авангардність музики В. Бирика, його світ музичної фантазії знайшов контакт з більшістю публіки. Наш композитор походить з Харкова, де він закінчив Консерваторію. Він має за собою численні інструментальні і вокальні твори, які виявляють сильну індивідуальність. Також цю українську композицію Юліана Осінчук виконала дуже добре.

Емпромпту і Ноктурн французького компози-

Піаністка Юліана Осінчук. Pianist Juliana Osinchuk

тора Габрієля Форé у виконанні нашої піаністки виявили емоційність, добрий смак і щире ліричність французької музики.

Закінченням програми був Вальс Фавста з опери "Фавст" Шарля Гуно, з якого Франц Ліст зробив віртуозну парафразу з акробатичними технічними труднощами. Юліана Осінчук з легкістю поборолася їм, виказуючи певність пальцевої і акордово-октавової техніки. Вона з огнистим розмахом закінчила цей вдалий концерт, до якого долучились наддатки на тепле бажання публіки.

Юліана Осінчук є мистецькою особовістю, яка має свою власну техніку і свій власний світ музичного відчуття. І власне в цьому напрямі вона зробила великий крок вперед. Зокрема їй належиться признання за пропаганду української музики при кожній нагоді.

Наша спільнота уважно слідкує за мистецьким розвитком Юліани Осінчук, яка є нашою гордістю.

ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАНОВИЧ

Докінчення: ЗАСВІТІМ СВІЧКУ

ламалося, коли молодіжний театр "Авангард" з Торонто ставив п'єсу, присвячену Курбасові. Але це не перешкодило виставі; може, ефект менший був, та свічечки горіли.

Знаємо про свічечки на Україні. Недавно приїхали до нас люди зі свічечками — Данило Шумук та Йосип і Олена Терелі. Багато зробили ті, що свої свічечки привезли раніше — Надія Світлична, Ніна Строката-Караванська, Святослав Караванський."

А ми пригадаємо ще й інші свічечки, як наприклад, стипендії, які дають можливість молоді здобувати освіту, медична допомога, садочки для дітей, і багато інших безкорисних починів — вчинків наших членок і нечленок.

А в цьому числі "Нашого Життя", яке, на жаль, напевно дійде до вас, любі читачі, по Новому Році і Святах (що дасть вам нову тему до нарікань, критики а то й обурення на редакцію, адміністрацію і всіх і вся) ми звертаємося до Вас: може б ви засвітили свічечку для "Нашого Життя"? При її світлі ви побачили б усі ті труднощі, які мусимо поборювати кожного місяця для того, щоб "Наше Життя" появлялося регулярно. Може тоді ви замість того, щоб нарікати, докоряти, допомогли б нам побороти усі труднощі (не тільки матеріальні), і ми усі врешті бачили б "Наше Життя" яке появляється в час, гарне формою й змістом і без, або з малими "друкарськими чортиками"!

У.Л.

КАЛЕНДАРЕЦЬ

Мабуть наймудрішим винаходом 20-го сторіччя є простенький, скромний календарець, що прикрашує столи майже кожного бюро.

Зручно улаштувавшись на пластиковій підпорі, переважно невибагливого сірого кольору, він не має жадних зовнішніх принад і людині, яка не любить читати дрібних написів і заглиблюватись в чийсь думки — він не дає жадної душевної поживи. Він лише відмічає прожиті дні і великодушно дозволяє записувати на заздальгідь приготованому листку: телефон дентиста або справи до полагодження.

Але скільки втіхи, розваги і філософічного вглиблення дарує він тим, які перечитують мілко написану мудрість на кожній сторінці кожного робочого дня (суботи, неділі і вільні дні — мудростями чомусь не обдаровані...). Як часто одна фраза може змінити настрої похмурого урядовця і навіть заставити його, принаймні раз на день, подумати, (якщо він ще не цілком вийшов з практики)...

От уявіть собі: приходите ви до бюро в найпоганішому настрої. Причин для цього багато: по-перше це 13-те та ще й п'ятниця, по-друге вітер розвіяв вам зачіску, за яку ви вчора заплатили 21 долар, а по-третє вас гризе сумління, бо ви з'їли на сніданок кусник сирника, перекресливши цим свою строгу дводенну діету...

І тут ваш зір падає на дрібний напис на календарі:

"Не штука страждати в часі недостатків, але як важко відмовляти собі, коли всього повно..."

Гоп! І ваш настрої відразу поправився! Ви відчуваєте, що хтось глибоко вас розуміє і що ви не самотня. Діету можна відложити до завтра...

Або коли ваш зверхник по праці, зовсім безпідставно, критикує вашу працю, а ви раптом пригадаєте вчорашній напис:

"Критика можна порівняти до безногого, який вчить інших бігати..."

Чи не чудово сказано? Ви з певною дозою зневаги дивитесь на бідного "боса", який і не уявляє собі, що ви про нього думаєте і ваші 10 помилок на одній сторінці — вас вже зовсім не турбують.

Календарна справа стоїть ще ліпше, коли під час бюрових годин ви пригадаєте собі перечитаний в рідній пресі заклик до акції, з якою ви зовсім не погоджуєтесь. Тут на поміч приходять вислів:

"Люди, що беруться за діло, якого не можуть закінчити, не є такими прикрими як ті, що беруться за діло, якого ніколи не почнуть..."

Отже про небажану "акцію" можна забути!

Або коли ви сидите в домівці і, терпеливо чекаючи на кінець промови, пригадаєте собі, що:

"Людині дано двоє вух, але лише одні уста — щоб вона слухала вдвоє більше, ніж говорила..."

Самозрозуміло ви розумієте цей вислів правильно, достосовуючи його не до слухачів, а виключно до промовців...

Календарні мудрості допомагають також розуміти характер знайомих, і коли ви читаєте:

"Не вір в скромність людини, яка на групових фотографіях любить бути спереду, в лінії обстрілу — зі-заду, а дискусіях — збоку".

ви відразу знаєте про кого тут мова...

Так само й твердження, що:

"Дехто помилково мішає наполегливість і продуктивність — з талановитістю"

У вас пов'язується з певною особою... Також не можна не погодитись з висловом:

"Якщо б талант частіше одружувався з продуктивністю, а бездарність зі скромністю, а не навпаки, — світ мав би більше мудрих дітей і менше поганих творів..."

Якщо ж в хвилину депресії ви злі на долю, яка, крім наділити вас талантом до лінивства, не дала вам інших дарів, спогад що:

"Ніхто не є однаково обдарованим в кількох ділянках, але лише справді обдарований — має досить самокритики, щоб це знати" — напевно розвіє вашу хандру.

В супружніх непорозуміннях треба пригадувати, що:

"Супружжя — це подорож по бурхливому морю, для якої не винайшли компасу..."

А якщо ви належите до людей, яких турбують деякі національні небажані прикмети, потішайте себе думкою, що:

"Нації, як і люди, мають своє дитинство..."

Як бачите, маленький настільний календарець може бути джерелом цікавих роздумувань і несподіваних втіх.

Чи зауважили ви сьогоднішній напис?

"Життя — це смертельна хвороба і незапечно — заразлива..."

Зоя Когут

ПОВІНЧУВАНЄ,

жи може бути на Різдво, і може бути на Новий Рік,
і може бути на будний день.

Вінчую вам відповідно до вашого стану і до вашої особи:

Єк ви громадский САМОДІЯЧ, то ек мете вертати си з посідзені додому, то аби вам ніхто не наступив на руку.

Єк ви НАУКОВЕЦ, то аби вам у голові єдна важна наука з другов си не помішела. І най би єдні уванти з другими гарвардами порозуміли си, звідки пішов наш нарід: ци від Гогоців, ци від Сериматів.

Єк ви КУПЕЦ, то дай вам Боже, аби сте нашим патрийотам хоч єдну на місец книшку продали. Бо то ек сказав мені йден полский американец: "Ю нов, — каже, — же з вами будут рахувати си тоди, ек у вас за книшками і газетами будут стояти у склепі так, ек тепер стоят у Копитка за ковбасами."

Ше вам вінчую, жи коли ви СОЮЗОВЕЦ, аби си вам димокрація напростувала.

А ек ви ПРОВЕДІНЕЦ, то аби сте си любили ек брата, а ненавиділи, ек ксендзи.

Єк ви, брунь Боже, ПИСМЕННИК, то аби вам пюро дуже си не стирало до підлоги.

А ек ви з РІДНОЇ ШКОЛИ, то аби сте нам навчили наші діти нових вершків. Дайминато:

"Єк Іван си не научит,
То Джан вже не схоче..."

Або таке:

"Слово рідне, мово рідна,
Хто вас забуває,
Тот в кишени не "Веселку",
Але камікс має"...

Єк ви ШПОРТОВЕЦ, то аби вам добре шафа грапа і аби сте си дуже не пошпортували, ек мете йти ввечір на тренінг.

А ек ви ДОХТОР, аби сте мали шо різати сцизотриком биз цілий рік, але аби тот небіщик не був з нашої партії.

Єк ви КОМБИТАНТ, то вам заспіваю:

"Хлопці, алярм, гей легайте,
Юж найвищий чес!..."

А ек ви ЗДИВІЗИЙНИК, то аби вам ще єдну менталю признали, хоц вам си навит не належит.

Єк ви ИНЖИНЄР, то аби вам си родили фурт файні нові дибютантки.

А ек ви РИДАХТОР, або ДОПИСУВАЧ, то дай Боже, аби тото, що вам зичуть ваші читачі, вас не утрафило, але пішло на пущі, і на багна, і на Філідельфію...

Шо си тичит файного ЖІНОЦТВА, то вони мают свій клопіт:

"Зажурились галичанки
Та й на тую зміну,
Що прибуло двацїт фунтів
На єдну Мальвіну"...

Дай єм, Пане Боже, аби екос тоті фунта стратили, а ек уже стратет, то аби сказали мойї жоні, ек то то си робит.

Ше вам вінчую, ек ви є ХЛОП, або ек кажут МУЩИНА, то аби сте в Гамериці вівоювали всі тоті права, жи мают ваші жони.

Ведлуг патрийотів, то у нас є двоякі: ТВЕРДІ і МЄГКІ.

Твердим вінчую, аби єм рура змекла, м'єким — аби не давали си твердим з'їсти. Єк тото взети під добрий рахунок, то воно вігледає так:

"Де згода в семействі,
Де мир і тишина:
До сварки є в нас люди —
До праці єх нема..."

Передрук з кн. Едвард Козак. "На хлопський розум — Гриця Зазулі". Видавництво "Лис Микита" — 1982.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Шляхетність і знання є прикрасою людини, але потребують оправу як **скла** окулярів.

Є три дороги в житті людини — добра, зла і байдужа. Добра дає спокій, зла викликає сльози, а байдужа не дає вдоволення. Треба вміти вибирати.

Життя людини, яка не знає любови, є марним існу-

ванням без внутрішнього розвитку і без можливости переведення в життя великих діл.

Ненависть має в собі отруту, а любов — лікувальну силу.

Є три невиліковні недуги: скупість, заздрість і лінивість.

подала Х. Навроцька

Вісті з Централі

Екзекутива і референтки Головної Управи СУА вислали в теперішній каденції такі письма до Відділів:

Марія Савчак, новообрана голова, звернулася в дні 31 серпня 1987 р. до всіх Відділів із привітом і пригадала, що учасниці XXI Конвенції СУА винесли цілий ряд рішень, які мають бути підставою для праці Відділів. До обіжника долучено резолюції XXI Конвенції СУА.

Марта Данилюк, фінансова секретарка зладила для кожного Відділу повідомлення про висоту обов'язкових в плат і упіснення за залеглости за 1987 рік. Їх вислано Відділам 31-го серпня 1987 р.

Марія Томоруг, секретарка — переглянула і внесла поправки до звітних листків Відділів за 1987 р. з поясненням, як їх виповняти і до кого посилати. Вчислено Відділи, які не прислали звітних листків або прислали неповні за 1986 р. Обіжник відійшов 24-го листопада 1987 р. Цей сам обіжник в англійській мові вислано 7-го грудня 1987 р. до двомовних Відділів.

Обіжником від 7-го грудня 1987 р. Екзекутива звернулася із закликком до Округ і Відділів далекого віддалення, щоб допомогли Комітетові 1000-ліття Християнства на Україні у придбанні таблиць (біл боардс) з поміщенням повідомлень про цю історичну подію. При тому звернено увагу, що Відділи СУА не можуть вживати фондів із каси Відділу.

Обіжником від 17-го грудня 1987 р. Екзекутива звернулася до Відділів у справі фінансової піддержки "Нашого Життя", долучаючи до нього збіркові листи на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

При цій нагоді повідомлено Відділи, що в Українському Музеї можна набути картки, копії ікон мистця Петра Холодного, мол., що їх видав УМ.

Переклади повищих обіжників зладила англійська секретарка Розалія Полчій.

Оля Гнатейко, заступниця голови для справ організаційних, (обіжник від 6 листопада 1987 р.), маючи на увазі скріплення організації, чисельно й фінансово — дораджує Відділам такі почини: заснування нових Відділів, приєднання членок до існуючих

Відділів, приєднання вільних членок. Для кожної організаційної спроби подає ряд порад/вказівок.

Ірина Руснак, референтка музейно-мистецька, кооптована на засіданні Головної Управи СУА в дні 24 жовтня 1987 р., до обіжника від 3-го листопада, 1987 р. долучила для Відділів запитник на підставі якого Відділи побачили, в якому напрямі буде спрямована праця референтури. В обіжнику із 15 грудня 1987 р. подала 4 точки пляну праці, в якому повинна проходити праця референтки — до пляну подала інформативні матеріали.

Ольга Тритяк, виховна референтка, в обіжнику від 4-го грудня 1987 р. подала декілька думок, як включити українську дітвору в активну участь у святкуванні 1000-ліття християнства на Україні а то: сценічні виставки, конкурс 64-го Відділу. Звернула увагу на потребу допомоги молодій українській матері у вихованні дитини.

Лідія Черник, референтка суспільної опіки, обіжником від 13 жовтня 1987 р. звернулася до Відділів, щоб продовжали працю в багатогранній ділянці суспільної опіки. Підкреслила потребу праці референток комісією і хоч раз у році відбувати в Округах конференції суспільної опіки.

Ірина Чайківська, пресова референтка вислала три обіжники: 13 жовтня 1987 р. про засяг праці пресової референтки у Відділі й потребу вибирати референтку на цей пост. 17 грудня, 1987 р. заторкнула спосіб поміщування на сторінках "Нашого Життя" хронік Округ, поміщування інформації про діяльність СУА в "Нашому Житті" і в українській пресі, що допоможе у приєднанні членства СУА, про способи матеріальної допомоги "Нашому Житті".

Ухвали із Засідання Головної Управи СУА 24-25-го жовтня 1987 р. вислано всім Відділам і Округам.

* * *

Письма і обіжники Головної Управи СУА одержують голови Відділів і Округ. Голови подають їх до відома членам Управи і передають відповідній референтці. Референтка зберігає письмо чи обіжник для своєї потреби в праці й передає його своїй наступниці на загальних зборах чи Округному з'їзді. Це допомагає у тягlostі праці СУА і облегшує працю членці, яка перебрала пост від своєї попередниці.

Ірина Чайківська,
пресова референтка

ДО ВІДДІЛІВ

При пересилці грошей на передплату журналу "Наше Життя", просимо вписувати ім'я, прізвище, та адресу на призначених на це формах, які Відділи одержують з іншими фінансовими формами Головної Управи.

До кожної пересилки грошей просимо долучувати прізвище з адресами та на яку ціль гроші призначені.

Якщо Відділ складає гроші на Пресовий Фонд замість передплат за своїх членок, тоді не може вимагати, щоб тим членкам пересилати залеглі журнали.

Якщо знаходите перекручені прізвища в журналі "Наше Життя", це тому, що прізвища є писані ручно і часто неможливі до відчитання. Просимо писати друком та по можності також по українськи, щоб ми знали як вони повинні звучати в українській мові.

100 ТИСЯЧНИЙ ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

В місяці грудні 1987 р. вплинуло:

93-й Відділ СУА, Гартфорд, Кон.	100.00 дол.
106-й Відділ СУА, Гартфорд, Кон.	100.00 дол.
108-й Відділ СУА, Нью Гейвен, Кон.	100.00 дол.
У рубриці "Замість квітів" і подяк	500.00 дол.

Разом: 800.00 дол.

Досі вплинуло:	79,699.00 дол.
Разом:	80,499.00 дол.

З нагоди вирішення наданням мені почесного членства Союзу Українок Америки на XXI-ій Конвенції в Клівленді, що було для мене несподіване і незвичайно зворушливе, складаю **500.00 дол. на Фонд ім. Олени Лотоцької і 500.00 дол. на будову Українського Музею в Нью Йорку, Ірина Кашубинська.**

НАЙБІЛЬШЕ НАГОРОД ЗДОБУЛИ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ

Ньюарк, Н.Дж. — Учні Української Католицької Школи Св. Івана Хрестителя взяли участь у конкурсі Протипожежного Тижня, який спонсорувала місцева організація пожежників. У конкурсі взяло участь понад 2500 дітей, учнів публічних і католицьких шкіл міста Ньюарку від садочку до восьмої класи включно. Конкурс полягав у тому, що діти виготовляли афіші, які ілюстрували як найкраще запобігти пожежі. Головну нагороду в формі 500 дол. державного бонду отримала Дарія Юрчук — учениця восьмої класи, за свій оригінальний афіш, який був видрукований три тисячним накладом і розісланий до всіх шкіл міста Ньюарку. Перше місце серед першокласників зайняла Христина Гудзій. Перше місце серед третьокласників зайняла Дора Гапій. Перше місце серед четвертокласників зайняла Мая Мілянч. Першуні були нагороджені 100 долярним державним бондом.

Церемонія вручення нагород відбулася в Ньюарку в присутності представника посадника Ньюарку Клауд Колемен'а та начальника пожежників Станлі Косуп'а. Для дітей була представлена особлива програма, яка, в особі розговорного робота-водогона, повчала дітей як поводитися в випадку пожежі та як запобігти їй. Українська парафіяльна Школа Св. Івана Хрестителя, під вмілим керівництвом директорки Сестри Марії ЧСВВ, відзначається високим рівнем навчання, цікавими програмами та задоволеними дітьми.

Світлана Андрушків

ЛИСТУВАННЯ

Високоповажана Пані Редактор.

Хоч у мене дуже скупо з часом, бо в суботу наша Союзянська Забава а вкоротці Загальні збори Відділу, то все таки мушу написати Вам кілька слів і поскаржитися, що через Ваше дуже цікаве мені 9 ч. "Н.Ж." я залежалася задовго в ліжку і у висліді того, усе пішло мені, як то казали у нас "з Петрового дня" а вже найгірше те, що спізнилася на прошений "турковий обід".

Прийшло "Н.Ж." в середу і не було часу читати, тож у четвер рано зачала. Усе цікаве навіть списки жертводавців, бо між ними знайомі, про яких не знала, що живуть в Америці.

Зі запертим віддихом читала уривки листів Красівського до Айріс. Хто має їх по її смерті? Хто перекладав їх? Спомин про Бурка п. І. Яремко пригадає мені мою любу кицю Марічку, яка завжди лежала на моїй шиї і плечах, як живий теплий шкряний чи радше футряний ковнірчик. Саморости О. Будзак заставили мене оглянути уже не тямлю котрий раз мій власний, який витягнула з намулу в Кергонксонській річці, а як чоловік вимив і вишкрябав ножиком весь пісок і глину то перед нами станув прегарний — мистецький флякон у якому я тримаю не лише сухі влі і живі квіти, бо в порожню середину можна поставити вузеньку шклянку з водою. Я назвала б ці чуда природи радше Самотвори, бо у них процес росту вже давно закінчився, а як росли то вони зовсім інакше виглядали.

Перепрошую, що забираю Вам дорогий час, але хотіла б, щоб Ви знали, як багато споминів і приємних хвиль наводить прихід Вашого журналу.

Зі щирим привітом

Лідія Яців

Кергонксон "День Подяки" 1987

КАЛЕЙДОСКОП Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

США

Атлантик Ситі. Панна Кей Лейні Рей Рафко, 24-літня, була вибраною "Міс Америка" на 1988 рік в констесті в Атлантик Ситі 19-го вересня. Вона є українського походження, хоч ім'я є гавайське. Панна Рафко одержала диплом Registered Nurse 1985 р. з St. Vincent Medical Center, вона хоче продовжувати свої студії та завершити їх магістеркою і спеціалізуватись в онкології і гематології. Дотепер працювала вона у шпиталі на відділі хворих на рака і АІДС.

В телевізійній програмі, зараз після проголошення її "Міс Америкою" заявила, що вона є україною. Її улюбленою стравою є пироги з бараболі та сира, які приготувляла баба, мама і вона сама.

Кей Лейні Рей Рафко народилась 26 серпня 1963 року в Монро, Міч., де батько її провадить підприємство автомобільних частин.

Нашій "Міс Америка" 1988, бажаємо багато успіхів на майбутне.

Дітройт. Тут відбувся фортепіановий концерт д-р Юліяни Осінчук 22-го листопада 1987 р. Юліяна, маючи 12 років життя, вже заступала Жана Кассадеса — піаніста міжнародної слави. Вчилась вона в престижівій музичній школі Джуліярд в Нью-Йорку та закінчила її докторатом.

Виступала вона з концертами в Європі та Америці, де завжди включає в свій репертуар композиції українських композиторів.

Численною присутністю ми доказали її вдячність і признання.

Дітройт. В місяці жовтні загостив до нас оригінальний колектив "Лемковина". Ця група лемківської молоді з Польщі, яка поставила собі за ціль плекати свою народню музику та культуру, відтворила нам лемківське село, а своїми народніми піснями відкрила свою душу.

У нас залишився чудовий спогад з тієї частини землі нашого народу.

Україна. Київ. У київській фільгармонії показано моновиставу за історичним романом Ліни Костенко "Маруся Чурай". Образ героїні відтворила Ніля Крю-

кова (народня артистка України), яку супроводила грою на бандурі Галина Менкуш. Учасники вистави високо оцінили цей спектакль.

У Києві проведено XII весоюзну сесію візантологів, присвячену 950-річчю Софії Київської.

Київські спелеологи знайшли під час обстеження підвалів старого міста у Луцьку у Петро-Павлівському костьолі рукописні твори XVII — XVIII століть. Серед знахідок драматична поема староукраїнською мовою невідомого автора про події 1431 року в місті Луцьку. Рукопис підтверджує тезу про існування в XIII-XV століттях на землях Південно-Західної України-Русі розвинутої писемної та мовної культури наших предків. Знахідка на думку спеціалістів становить частину бібліотеки єзуїтського колегіуму.

Касич Лідія Петрівна — заслужена вчителька України, громадський діяч, нагороджена орденом. Народилась вона 18-го січня 1934 року в селі Святкова на Лемківщині. Тепер працює як вчителька української літератури в калуській середній школі. Читала в ЧССР українську мову та літературу на літніх курсах для студентів-україністів зі Східної Словаччини, брала участь у всесоюзних читаннях в Єревані.

*Зірничка з неба світло кидає
Христос-дитятко нині ся раждає
Світи весело Христу й Марії.
Неси у серці віру надії.*

*Нехай ця зірничка в різдв'яні свята
Несе всім щастя до вашої хати
Здоров'я і втіхи, пошани від світа
Багатства і долі. Многая літа.*

*Ходібка і бджілка хай ся ховає
Вогонь і туча хай вас минає
І вашу хатину і вашу родину
І всю Україну. Христос ся раждає.*

Надіслане в листі з України

ДАЛЕКІ ДРУЗІ! Я ВАС НЕ ЗАБУВ.....!

13. III. 83.

Він — витримав. Витримав. Усі торттури, знущання, карцери, психушки, голодівки. Все витримав. Всі муки лишилися за плечима. А він — на волі!!! Не лише на волі поза ґратами, поза тундрою. А на волі в країні, в якій найбільше ціниться свобода людини. Якось тяжко це усвідомити. Звикнути до цього. Исто-та все ще вся згорнута, замкнена. Перед очима — друзі, які лишилися ще досі в цьому нелюдському кошмарі. Така вражаюча зміна. Така — різка...

Свідомість ще не спроможна все охопити, сприйняти. А головне — він на волі, а вони — друзі всі ще там. Там. Так далеко, ще досі на засланнях, у в'язницях, кам'яних мішках, психушках....

Він один тут. На землі Вашингтона, серед натовпу людей, які навіть не уявляють собі іншого життя, як життя повної свободи, необмеженого добробуту. А друзі — ще там. Ніхто на цьому, так званому Заході, не знає, не уявляє собі ЯК є там! А там — за дротами, за ґратами, в неволі — люди шляхетної, мужньої душі, гарячого, відданого серця. Носії культури, традицій, чесні роботяги, ще недавні господарі багатой, врожайної землі. Ще терплять — знущання, торттури... Ще всіма силами намагаються витримати, витримати до кінця довжелезного строку. А він.... Він витримав нестерпне. Довгі роки. І ось сьогодні — тут. Серед суспільства звиклого до повної свободи.

Неділя. Гарний, погідний ранок. Лагідний повіт чужої, скупой весни. Неділя. Біля будинків-особнячків, попри хідники ще стоять, дримають сонні машини. Рідко прошелестить шинами, кудись поспішаючи, "Бюік", "Понтяк", "Шеві"... Птаство — радісно, по-весняному пробує зустрінути березневий день.

Він вийшов без конкретної цілі. Закоротко ще тут. Ще думками і серцем пригнічений недавно-минулим. От просто собі вийшов, щоб побути наодинці, дихнути весняне повітря, оглянути околиці біля свого нового місця побуту. Ішов не поспішаючи, мляво реагуючи на довкілля, все ще думками там — з ними. Непомітно опинився біля церкви — зайшов в середину. Спокійне, умиротворяюче, якесь ніби вічне коливання тендітного полум'я свічечок, шаноблива врочистість молящихся; незвичний для нього зворушливий спів хору, слова молитов священника... Чи ж він був коли в церкві? Щось ворохнулось, прокинулось в ньому і він несподівано чітко згадав, як малим хлопчиною ходив з мамою до церкви. Боже! Коли ж то було!? А більшість своїх свідомих років провів в пекельній темряві серед знущань, брутальних лайок, в повній залежності від людей, які повністю втратили людський образ і вже не могли жити без садизму.

"Херувимська" Бортнянського, "Вірую", "Отче наш" Кошиця..... вся його істота щедро по вінця переповнилась прекрасним співом зіспіваного хору наших рідних молитов. В душі його щось надломилось, випросталось, спалахнуло і вся вона простяглась гаряче, вдячно до Образа Христа.

Він достояв, непомітно для самого себе до кінця Служби Божої. Підійшов до хреста, бережно несучи в душі живий, завзято палаючий вогник воскреслої віри в життя, в перемогу, в Христа. З церкви він вийшов іншою людиною. Повний сили і рішучості.

То нічого, що він зараз опинився сам в країні свободи, волі. Він не сам. Він і далі пов'язаний з вчорашніми друзями. Чейже і тут є такі. Віддані, завзяті. І коли ось так спалахнули в душі з повною силою віра і жага жити та змагатись — він буде і тут змагатись. Інакше нащо ж він і всі його друзі стільки перетерпіли невимовних мук, ставши на шлях боротьби за права свого народу, за його волю!?

Він же витримав. Витримав все. І зараз вже твердо знає — боротьба не скінчена. Для нього тут вона лише набирає нових можливостей, яких там ніхто не має.

Він *вільний*!!! Повний віри і сил.

А змаг же ще не скінчений.

Далекі Друзі — я Вас не забув!

Я далі з Вами!!!

Н.Л.М.

ЛІНА КОСТЕНКО

* * *

Страшний калейдоскоп:

в цю мить десь хтось загинув.
В цю мить. В цю саму мить. У кожну із хвилин.
Розбився корабель. Горять Галапагоси.
І сходить над Дніпром гірка зоря-полин.

Десь вибух. Десь вулкан. Руйновище. Загида.
Хтось цілиться. Хтось впав. Хтось просить:

"Не стріляй!"

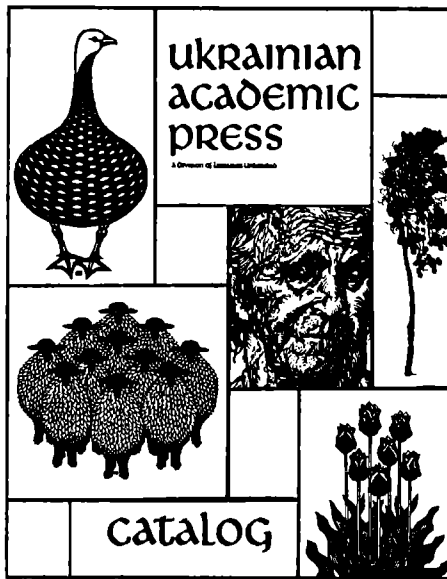
Не знає вже казок Шехерезада.
Над Рейном не співає Лорелля.

Летить комета. Бавиться дитя.
Цвітуть обличчя, острахом не стерті.

Благословенна кожна мить життя
на цих всесвітніх косовицях смерті!

*Костенко Л.В. Сад нетанучих скульптур:
Вірші, поеми-балада, драматичні поеми. Рад. письменник,
1987.*

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Українське Академічне Видавництво (УАВ), Енгелвуд, Колорадо, з приємністю повідомляє про випуск найновішого каталогу видань.

Цей вичерпний каталог містить на 32-ох сторінках сімдесят заголовків з повними анотаціями, уривками з рецензій, та коротким життєписом автора/ів. Включені не тільки видання УАВ — тобто, наукові праці про Україну в англійській мові, як наприклад, знаменита "Історія української літератури", покійного проф. Дмитра Чижевського в перекладі — але й кількох інших установ.

Знаходяться тут вперше публікації Канадського Інституту Українських Студій при Альбертському університеті, Едмонтон, Альберта, в англійській та українській мовах — між ними найновіші та запроєктовані видання. Їх можна тепер в США набути тільки від Українського Академічного Видавництва.

Дуже цінний додаток до каталогу УАВ, це "Енциклопедія Українознавства" (ЕУ) за редакцією св. пам'яті проф. Володимира Кубійовича та редколегії в складі відомих науковців. Це безперечно найважливіший довідник про Україну в англійській мові. Вже є на складі перший том (букви А-Ф), який появився в 1984-му році, а другий том (букви Г-К) вийде в світ на початку ювілейного 1988-го року. Замовлення на другий том (по зниженій ціні до кінця року) приймається в канцелярії УАВ.

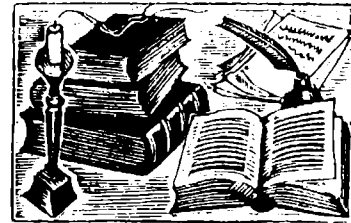
Багато ілюстрований, великого формату, каталог поділений на десять частин. На внутрішній обгортці знаходиться вступне слово, де коротко подано видавничий профіль УАВ та опис розвитку видавництва з початків його заснування п'ятнадцять літ тому назад. Дві сторінки присвячені ЕУ, а чотири новим і запроєктованим виданням. Більшу частину каталогу займають раніше видані книжки з таких ділянок: історія, мова, література і етнографія, мемуари, політичні науки і економіка, та українці в Канаді.

Крім того, на сторінках каталогу УАВ знаходяться "Журнал українознавчих студій" з Канади, "Карта України" В. Кубійовича та А. Жуковського з Мюнхену, та серія коротких наукових досліджень Канадсько-українського інституту. При кінці міститься покажчик назв і авторів.

Цілий каталог виготовлений в двох красках. Мистецька обкладинка в срібних та бурачкових тонах прикрашена знаменитими графіками покійного Якова Гніздовського (деякі знаходяться теж в середині каталогу, за ласкавим дозволом вдови мистця, п. Стефанії). За текст і оформлення відповідає мрр Тетяна Гаєцька-Винар.

Каталог УАВ можна набути безкоштовно, звертаючись на адресу:

UKRAINIAN ACADEMIC PRESS
6931 South Yosemite Street
Englewood, Colorado 80112

ЩО ЧИТАТИ?

С. Мечник. *Роздумую, пригадую*. (Спогади третя частина 1954-1973), Українське Видавництво Мюнхен 1985, 282 стор. Ціна 30 німецьких марок.

Роздумую, пригадую — Від Автора: Мені минуло шістдесят'ять літ. ...Я належав до покоління, яке в часи жорстокого панування різних окупантів на нашій землі боролось з наїзниками. ... Ми творили й розбудовували наш Український Визвольний Рух, — ОУН і УПА, що провадив боротьбу з усіма окупантами України. ... У трьох частинах моїх спогадів: "Під трьома окупантами", "Початок невідомого", "Роздумую, пригадую" я старався описати мій пройдений шлях.

С. Мечник. *Люди, роки, події*. (Спогади: четверта частина). Українське Видавництво, Мюнхен 1986, 294 стор. Ціна 30 німецьких марок.

Алла Цівчинська. *Зоя — Життя*. Повість — хроніка. Друкарня "Луна", Корп. 1987, Нью-Йорк. 57 стор. Замовлення посилає:

Alla Tsivchynsky
60 Gouverneur Street, Apt. 5 "B"
New York, N.Y. 10002

Слово — *Збірник 11*. Література, мистецтво, критика, мемуари, документи. Об'єднання Українських Письменників "Слово". Набрано і надруковано у Видавництві "Новий Шлях". Ціна 15.00 дол., 340 стор. Редакційна Колегія: Юрій Бойко-Блохін, Святослав Гординський, Олег Зуєвський, Юрій Клиновий, Олександра Копач, Григорій Костюк, Світлана Кузьменко, Дмитро Нитченко-Чуб, Улас Самчук, Остап Тарнавський, Юрій Шевельов. Обкладинка Якова Гніздовського.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLV

JANUARY 1988

Editor: Marta Baczynsky

KEYNOTE ADDRESS

DELIVERED BY DR. DARIA MARKUS OF CHICAGO, DURING THE OFFICIAL OPENING OF THE V CONGRESS OF THE WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS HELD IN TORONTO, CANADA IN NOVEMBER 1987

*"NOT FROM A LAND UNKNOWN ARE WE"
Metropolitan Iarion, Kiev, 1037*

Honorable Guests and Delegates:

We gathered here, in this lovely and lively city of Toronto, coming from many countries and many continents, not only to promote our organizational activities, but also to celebrate the most outstanding event in the history of Ukrainian people — the millennium of Christianization of our ancestral land. It matters not where we were born, whether we have ever seen Ukraine, for as long as we have a historical consciousness of our cultural heritage, we are a part of it. Our collective consciousness reaches into times immemorial when a slow evolution of values, of appreciation of life, was codified into customs and tradition which survived even unto our days.

Christianity opened for our ancestors the door to the cumulative treasures of ancient and medieval civilization that Byzantium of the 10th century represented. The effect was euphoric. Art, literature, architecture flourished in Kiev at a pace unmatched in any other period in the history of that land. Volodymyr the Great, shortly after accepting Christianity in 988 as the official religion of his lands, built in Kiev the famous Desiatynna Church, endowed it with a tenth part of his wealth, founded the first school there, and set his people on a soaring journey of creative cultural achievements.

All these achievements, be it the famous mosaics of Saint Sophia or Saint Michael's, the frescoes from Saint Cyril's, the intricate illuminations of the manuscripts, the golden domes of churches, — they were all inseparably tied to the Christian religion. Thanks to Sts. Cyril and Methodius, unlike in Western Europe where the language of the books was Latin, here one did not have to learn a foreign language to be literate. It sufficed just to learn the alphabet. Literacy in Rus'-Ukraine was, for that time, surprisingly wide-spread.

For us, women, it is interesting to take a look at the role and treatment of women in those long past times. Some historians claim that the best indicator of the level of civilization is the treatment of women in society. In the Chronicle of Times Past — *Povist' Vremennykh Lit* — we find that it is precisely the treatment of women that, in the author's view, distinguishes the Poliany, the founding people of Kievan Rus'-Ukraine, from other tribes. They treated their mothers, wives, and daughters with respect, writes the ancient chronicler, and proceeds to praise the beauty, wisdom, and character of one of the greatest rulers of his land, *kniaghynia* Olha, the first Kievan ruler to become Christian. She believed that just setting the example would be sufficient for others to accept the Christian religion voluntarily. This shows both her political perceptiveness and a profound understanding of the true meaning of Christianity.

She certainly did set an example for the future princesses of the Kievan court of what a woman's role in society can be, which, in turn, reverberated outside the courtly circles. The daughter of Yaroslav the Wise, Anna, who became the wife of the king of France, was literate; her husband was not. Her niece, Yanka, entered a monastery where she founded a school for girls where reading, writing, and music were part of the curriculum, while another niece, Eupraxia, wife of the German emperor Henry IV, was brave enough to accuse her husband, in front of 30,000 people gathered at the Council of Piacenza, of immoral and unchristian behavior. Her grandniece, also named Eupraxia, was the author of the first medical textbook written in Ukraine which, besides the then known facts in medicine, also contained her own observations in that field.

Thus we find in the Chronicle women engaged in reli-

gious, educational, scientific, and political activities and no mention that these fields were reserved for men and not a place for women. Centuries later we find women in the Church Brotherhoods that formed such an important link in the preservation of national consciousness between medieval and modern times. And in our century, when there was that brief moment of independence in 1918, the right to vote was granted to both men and women, with no objections raised.

Because Ukrainian women all through history were not kept in isolation but were actively engaged in the affairs of their country, this World Congress of the Federation of Ukrainian Women's Organizations does not limit itself to strictly feminist topics in its program, but addresses essential issues of the Ukrainian community.

And the important issue in the Ukrainian community at this time is the millennium of Christianization. It is a time to analyze the meaning of being Ukrainian from a broad perspective, that of being a member of the world community.

We look back in history and, with a shock, we realize that perhaps that 19th century Russian minister who said that "there ought not to be a Ukraine," was right. By all historical logic, there should not be any Ukrainians left by now. From the time of the Tartars in the 13th century, followed not only by disorganization, but also by depopulation of the Kievan State, through centuries of foreign occupations with their intense assimilatory policies, it is a historical wonder that there are still Ukrainians left. That there are some fifty million who identify themselves as Ukrainians, is a testimony to the strength and uniqueness of their spirit.

The strength comes from Christian spirituality; the identity from the Ukrainian language. Today, as never before, these sources of Ukrainian existence are threatened with extinction. Both the Ukrainian Orthodox Church and the Ukrainian Catholic Church are outlawed in Ukraine. The existing Russian Orthodox Church has always served as an instrument of russification, an ethnocidal instrument. The language policies in the Soviet Union more subtly carry on the tradition of the 19th century czarist methods, i.e., a policy of russification. In Ukraine it is reaching epidemic proportions. *Glasnost'* is silent on this issue.

Biologically, Ukrainians will survive, as did Etruscans or Khozars; it would be difficult to annihilate fifty million people. But biological survival in itself does not constitute human survival. To be human means to be determined historically and culturally. And yet today it almost seems as if there existed a world-wide conspiracy to disinherit Ukrainians of their rightful historical and cultural heritage. As if it were not enough that treasures of Ukrainian art — icons, mosaics, manuscripts, some taken as recently as in the 1930's when historical churches were dynamited in Kiev and elsewhere but artworks were saved — are exhibited in the museums of Moscow and Leningrad as Russian art, their very history is being taken away from the Ukrainians. There is nothing in the

historical sources to support the claim that in medieval times there was one nation that later separated into three groups, the Ukrainians, Russians and Byelorussians which, according to Russians and Soviets, should be united again. On the contrary, at the time of Volodymyr the Great the population of the land under his rule was heterogenous and included both Slavic and non-Slavic people, especially in the north. In time they coalesced into those three groups. The Slavic roots are common to all Slavic nations — Polish, Croatian, Czech, Ukrainian, and others — not only to Ukrainians and Russians. What Ukraine and Russia had in common in those times was the dynasty. Yet in the West nobody claims that France should be a part of Germany because once it was under the rule of Charlemagne, or that Holland should be because of language similarity. Why, then, is it that Ukraine is denied historical determination? It is obvious why the Russians and Soviets are interested in supporting historical confusion; it is less comprehensible in the case of the rest of the world, and especially the Western democratic countries. With the level of awareness of holocausts and ethnicides that is prevalent in the West today, we still read of Kiev, Russia, and Chernobyl in the southern province of Russia, and Russian Prince Vladimir, that is, Volodymyr the Great. Such support of the Russian-Soviet policies of historical falsification and russification can be termed nothing short of an act of ethnocide.

But why? Mankind benefits from cultural diversity, for each culture presents new avenues for human creativity, for life appreciation, for self-realization as human beings. If there were no more Ukrainians, the whole world would be poorer for it.

And yet, today, as never before, such a threat exists. The civilized world has a list of endangered species — of birds, and trees, and animals, and fish, and insects whose existence is threatened, and there is a strong commitment to protect and preserve them. Why is Ukraine not on the world's list of endangered species? A thousand and more years of history, a unique culture, a human spirit that carried the people through the roughest times in history, are these less important than an insect? The fate of Ukraine should not be a concern only of Ukrainians. It should be on the conscience of the whole world.

We, Ukrainians, know that survival is possible only if there is freedom, and that is why we are so grateful to our adoptive countries where there is freedom. We are speaking of the survival of the human spirit, and to be human is to be free. To be free is to have choices, for only then the creative spirit of human beings can realize itself. It is our historical experience that only at the times of national freedom, the heights of cultural achievements were reached. The memory of those times has sustained us in the past; the hope for such freedom strengthens us for the future.

IMPACTING GOVERNMENT POLICY: A FOUR POINT PLAN

This address was delivered at the V Congress of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations in Toronto, Canada, in November 1987. Ms. Chumachenko was a participant in the External Affairs panel.

Introduction

During the last week, as we prepared for this conference — packed our clothes, made plans to meet with old friends — politicians around the world were making decisions that affected the fate of the Ukrainian nation, our community, and our families. And, unfortunately, we — all professional, educated women — allowed them to determine our destinies, playing little, if any, role. Our purpose here today is to explore how we as Ukrainian women can make ourselves more relevant to the policy making — foreign and domestic — of our respective governments.

Like always, the fate of the Ukrainian nation is largely being determined by forces outside borders. In the past, her close neighbors fought bitterly over her territory; now her destiny is negotiated by superpowers thousands of miles apart. Similarly, our lives as Ukrainian women are also shaped by forces more varied and distant than ever. This environment makes the pursuit of our goals increasingly complex.

This complexity became clear to me before I worked for the U.S. Government, when I served as a spokesperson in Washington for Ukrainian issues, attempting to influence the very institutions in which I now work. My pessimism about what the Ukrainian community could hope to achieve actually grew during the first year in my government position, when I often felt that I was fighting against impossible odds.

I still believe that the struggle will be a long and difficult one, but now I have come to believe that there is hope for our objectives, indeed, hope for our ultimate goal, a free and independent Ukrainian nation. Not because the West is committed to liberating Ukraine — no, sometimes it feels as if we have advanced little since the 1920s and 1930s, when Western governments failed to acknowledge a free Ukraine, and failed to recognize the horror of the Ukrainian famine.

The difference is that the more intimately I come to know the government, the more I realize that Western policy making institutions are not a monolithic, impenetrable obstacle to Ukrainian independence. Rather, they are part of a very complex system that is not only accessible, but that actually encourages the participation of all citizens in the policy making process. I have come to the conclusion that by providing persuasive

arguments for our issues, by organizing ourselves effectively, by placing ourselves in the appropriate positions, and by carrying out our programs in a well thought out manner, we can indeed influence policy.

A Four-Point Plan

In order to accomplish this objective, I offer a four-point plan. *First*, we must formulate a political agenda for our community. *Second*, we must establish well-managed and well-founded lobbying offices in important Western capitals. *Third*, we need to harness the energies of a "grassroots" network of organizations and individuals that can successfully support our national lobbying efforts. *Finally*, we must educate our children and our fellow Ukrainians to be productive citizens of the countries in which they live, serving in influential positions in government, media, film-making, academia, churches and business, and using their positions to advance the community agenda.

Each of these four points is a lecture in itself. I will discuss each only briefly, expanding a little more on the second point — how to establish an effective lobbying operation.

Setting an Agenda

Our first priority is to establish a political agenda. Obviously our Ukrainian agenda must be the consensus product of all the members of our community, formulated by a democratic process which emphasizes what is good for the Ukrainian nation, and allows the best intentioned, most educated and most creative forces to rise to the top. And, obviously, the Ukrainian political agenda should promote the interests of the countries in which we now live. I, to date, have never run across a Ukrainian-oriented goal, that, if achieved, would not also be good for the United States.

Such an agenda should encompass a policy on how, first, we should present the situation of Ukraine, past, present and future, to our children and to the entire Western public; second, how we would like our governments to conduct their relations with the Soviet Union, given the current status of Ukraine and its peo-

ple; and, third, how we should react to our government's treatment of us as a community.

Establishing Effective Lobbying Institutions

The second part of our four point plan should be the decision to create effective lobbying institutions, which, once they receive their direction from the community, actually formulate and carry out our objectives on a consistent, day to day basis.

Here I am speaking about political offices in national and state or provincial capitals, such as the UNIS office in Washington, or the recently-established information bureau in Ottawa. I will say point-blank that without relatively large and well-funded offices, we cannot hope to accomplish anything. A one-person office is better than nothing; a five person office comes closer to being influential; an ideal office would have more staff and more money.

To have an impact on governmental policy making, a lobbying office essentially needs the following components:

- A staff consisting of a Director; professionals handling (1) Government Relations, (2) Media Relations, (3) Community Coordination and Coalition Building; (4) Fundraising, (5) Legal Issues, (6) Policy Research and Writing; and clerical staff.
- A large enough budget to buy the appropriate equipment, sustain an office, and carry out its operations.
- The support of grassroots organizations.
- Assistance from a network of Ukrainians in influential positions.

Until a few years ago, such an office was considered a luxury. Even now, a minimal share of the entire community's budget is allocated toward maintaining central lobbying bureaus. It is time we started looking at the establishment of an effective lobbying organization as our number one priority. We have the money, we have the educated individuals, we just don't have the resolve to direct our efforts this way.

Organizing an Effective Grassroots

Part III of our plan involves organizing an effective grassroots structure. A voice demanding something from a government means nothing unless it has votes and dollars (or pounds and deutch marks) behind it. A lobbying office is supposed to serve as the voice of the community it represents.

For this community network to be effective, it must be active and responsive. When the office in Washington or Ottawa identifies an important issue, it should be ready to coordinate massive mailing campaigns, voting coalitions, and fundraising drives. We have been successful when the issues are overwhelmingly threatening or painful, such as the use of Soviet evidence against Ukrainians or the deportation of Myroslav Medvid. We have been less successful when it comes to tracking the

voting records of our legislators and writing letters on topics that are not glamorous.

Positioning our People

The final point in my plan is to place our people into important policy making positions. I often like to paraphrase a quotation I once heard: "I labor as a carpenter or shoemaker, so that my children can be doctors and engineers, so that their children can be writers and musicians and poets." To poets I would like to add journalists, and congressmen, and politicians, and filmmakers.

It would be difficult for me to count how many times I was able to raise Ukrainian issues in the course of my daily work. Whether writing a speech, answering questions in an interview, preparing background papers, there are always opportunities to provide example from our own knowledge and experiences.

We complain so often that the President or Prime Minister never mentions Ukraine, that our representatives never pass bills about Ukrainian dissidents, that the media never writes about the terror famine in Ukraine, that movies do not portray Ukrainians favorably. We have a tendency to blame this omission on prejudice.

I suggest to you that the answer is much less ominous and less complicated: they do not raise Ukrainian issues because the facts are not immediately accessible when they prepare those speeches, legislation, newspaper articles, or film scripts. Or because there is no pressure on them to go out of their way to consider our point of view.

As an overworked government worker, I confess that I, too, have picked up the last letter I received when deciding on a dissident or refusenik name to put into a speech, and called a human rights organization that I know would readily have the information I needed for a report. If I put a Latvian rather than a Byelorussian dissident's name into a paper, for example, it is not because of my bias against Byelorussians, but rather it speaks for the effectiveness of the Latvian lobby. This is the job of the lobbying and information bureau.

But, and here is my point, I go out of my way to try to find a Ukrainian name if there is an opportunity to talk about individual dissidents. This is the benefit of having our people in the right jobs — in newspaper bureaus, in film studios, in universities, in Congress and Parliament. Thus individuals form grassroots networks, which assist the central information bureaus, which carry out the community's political agenda.

The Role of Ukrainian Women

So far I have not tailored my speech specifically to women, because I believe that every issue that influences our lives becomes necessarily a women's issue. All Ukrainian women have a very important role to play in the four-point plan I have outlined. Women should take

continued on the next page

Winter Letter

As we all know, this is the jubilee year for celebrating the millennium of Christianity for Ukrainians. It is also the year that will mark, from June 26 to July 5, the centenary of the international women's movement. Yet it is not through celebrations alone that we function as an organized community; indeed a community that defines itself through celebration only is in danger of disintegrating once the celebratory event passes. There has of course never been any danger of UNWLA succumbing to celebration only — I am trying to get your attention by making a few incendiary remarks.

We need to turn our attention to a few specific tasks.

First of all, although elections are still a bit away, we have to make certain that all members of our community are registered to vote. (If some of your members in the branch are not yet citizens of the USA, help them acquire that citizenship. You can see what your grandparents or parents had to go through. And you can brush up on your own knowledge of American history and the constitutional process by helping another prepare for citizenship.) Involve yourself, and your branch, in registering voters. Remember, only registered voters can vote in all elections. And, when we are on the subject of elections, don't overlook local city, district and county politics, and especially the school board. Grassroots politics will give you a greater sense of community cohesion, and will enable the branch to build up its network of community activists from other communities. That is the best power base. Elected officials depend on constituents, and if you don't vote and engage yourself in the political life of your community, you are not a constituent. You are a passive resident.

As a constituent, make your views known. Support the continuation of the appropriations for the Congressional Committee to investigate the Famine in Ukraine.

Impacting Government Policy, *continued*

an active part in formulating a community agenda; in establishing, maintaining, and staffing lobbying offices; in organizing grassroots, community networks; and in teaching our children and our colleagues the importance of placing themselves in positions of influence.

I would like to conclude with a personal observation. Our agenda, our policies, our plans for Ukraine should be based on a willingness to speak up proudly for our rights, a quality which was suppressed in our homeland, but which is respected and encouraged in the Free World. The democratic governments of the West guarantee our inherent freedom to speak and assemble and worship and write. Let's not censor ourselves. Let's not underestimate our potential power. We must learn from our experiences and never set our sights too low.

Look at the school curriculum of your area. Are there available community support services or monies that your branch can use? Remember, we are the Ukrainian National Women's League of America; we are not limited to emigre issues. But neither should we think that all issues of interest to us are by definition Ukrainian issues. The legacy of UNWLA, as of its parent European Ukrainian organization, was full integration into the broad community life. So, either have the branch work through the League of Women Voters, or if your branch is small, offer to help the League in its efforts to ensure that all potential voters are registered. Now is the time to do this, in the fall we will have to be involved in all political elections.

Use the increased visibility of Ukrainian issues in the press to comment favorably not so much on the coverage, as on how you as a reader enjoyed reading the article. If you did not enjoy reading, say what in it troubled you. No need to get involved in historical debates, but do raise the issues that concern you. Lack of coverage of an issue that you think should be covered need also be attended. Is there no interest in the Demjaniuk case in your community, among the subscribers to your local newspaper?

On the other hand, are there issues in your community that all of us at UNWLA ought to know? Will you alert us, please by either writing an article, or by letting me know so I could publicize the event or the concern.

Please continue sharing the reactions to your letters and articles and keep telling us about your initiatives. The branches make the tree, but I won't continue with the analogy. We all know where the wood is.

Was I flippant enough to get a reaction? Do I have it coming? Is that the thunder of spring I hear, amidst the snows of dreary winter?

Our governments will only fulfill our minimal demands. If we ask them merely to attend our community functions, to pass an occasional resolution to commemorate Ukrainian human rights, to provide our cultural organizations with a small financial grant, that is exactly what they will do. If we demand that when the governments of the countries in which we live talk about human rights issues they must mention that Ukraine has half of the political prisoners and the only banned churches in the Soviet Union, if we demand that all Western government maps should portray Ukraine as separate from Russia, and translate Ukrainian names into Ukrainian — Lviv instead of Lvov, if we demand that our governments recognize the right of Ukrainian people to freedom and independence, and if we demand it loudly, and widely, and effectively, they will do that as well.

OUR LIFE

Subject Index to Volume XLIV — 1987

Contests

Contest for Writers 1:25
Scholarship Competition 11:24

Editorials

A Joyful Greeting 4:21
An Anniversary of Sadness 4:24-25
Farewell to An Honored Friend 9:24

Education

Talking Books. M. Hrushkewych 9:28
What we would like for our children. L. Krupa 9:22-23-24

Health

Love & Need. M. Baczynsky 1:22

People

A New Federal Judge 8:29
Annual Press Rep. 9:29
Champion of Women's Art 3:21-22
Friends 9:25-26-27

Poems

Vasyl Stus 3:20

Recipes

Babka 3:23
Cornish Hens 4:25
Cranberry Bread 10:26
Lemon Curd Cookies 7/8:23
Luscious Lemon-Cheese Cake 2:23
Peach Raspberry Pie 6:32
Shrimp & Scallop Salad 5:23
Shrimp with mushrooms 1:26

The Ukrainian Museum

Courses and Workshops 1:23; 9:29
Seaside Fete 6:30-31
The Ukrainian Museum 4:21-22

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA

Conferences

Resolutions of the XXI Convention 7/8:19-20-21
Thoughts on the Eve of the Convention 2:20

General

Directions for UNWLA. M. Savchak 10:23-24
Remarks of Maria Savchak 6:26-27
Right to be Proud. R. Polche 10:22-23
UNWLA—Bridging the Gap. I. Rozankowsky 7/8:22-23; 8:26-27

Organization News

Branch News 6:29
Chapter 7 in Akron, Ohio 8:29
From the desk of the Welfare Chairman 2:23
In Gratitude 6:31
Local Branches go beyond local needs 2:21
News from UNWLA Headquarters 1:25

Public Relations

Communicating Through Barriers. M. Chomiak 6:27-28-29

UNWLA Scholarship Update

Letter to Editor 9:24

WOMEN

Books

Bern, Son of Mikula 6:29

History

In Memory of 500 Women of Kingir 2:22
The role of Women in Christianization of Rus'/Ukraine 5:21-22

General

About women 3:22
A Heavenly Exhibition 4:23-24
Awards 6:29
Does Equal Mean Identical. U. Lubovych 5:20-21
Honoring Tradition. L. Vandenberg 5:22-23
The Current Ukrainian Immigration. M. Duplak 1:24-25
State Laws concerning Social Services. V. Lashchuk 8:28-29

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Щоби вичистити плями від напиктів, овочів і соків, не треба вживати мила, тільки оцет або окиснену воду (hydrogene peroxide).

Якщо пляма з овочів є зовсім свіжа, можна її очистити зимною водою. Якщо вже суха, треба намочити в зимній воді, опісля втерти трішки плин до прання (detergent) і сполоскати.

Наприскувач до волосся (hair spray) може усунути плями з чорнила чи алькоголевих напиктів.

Пляму з помадки до вуст (lipstick) можна очистити, обернувши сплямлену річ плямою до паперового

рушника, втираючи плин до хемічного чищення (dry cleaning solvent) змінюючи позицію паперу.

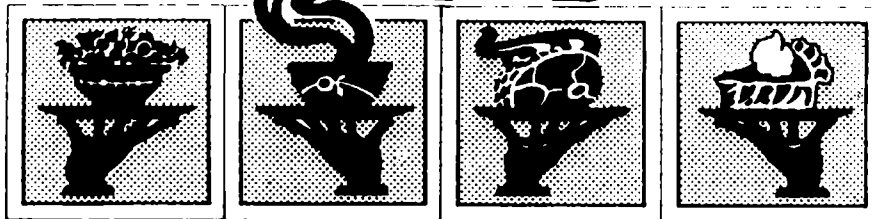
Ржу може усунути сік з цитрини: втерти сік, виполоскати і сушити на сонці.

Вовняний светер по випранні розложити на сухий рушник, щоби висохнув, тоді вживаючи валка (качалка) до тіста, качати, щоби був гладкий.

Щітки до волосся можна мити в теплій воді з додатком трошки шампуню, добре сполоскати.

подала Х. Н.

наше харчування

На бажання читачок подаємо більше приписів на торт. Вправді кажуть, що від солодкого прибувається на вазі, але не від одного чи двох кусків торта. Тому приписи, які подаємо не є дієтичні, а зовсім нормальні, з масами з маслом, а не з пуддінгом, і з цукром а не "sweet & low".

П'ЯТИЧАСТИННИЙ ТОРТ

На цілий торт потрібно:

14 унцій мигдалю, 10 унцій ліскових горіхів і 18 унцій масла (розділені). Добре вживати т.зв. битого масла (whipped butter) кімнатної температури. По наложенню кожної маси, вкласти торт до холодильника на 10 хвилин.

КОРЖ

5 білків
4 унції мигдалю
4 унції ліскових горіхів
1/2 горнятка цукру

Мигдаль спарити, обібрати з лушпинки, висушити і змолоти. Горіхи зрум'янити, обібрати з лушпинки і змолоти. Вбити білка з цукром на густу піну, всипати мигдаль і горіхи. Змішати. Пекти один корж в 10-інчовій формі в нагрітій печі до 325°, 30-40 хвилин.

I МАСА

6 унцій (3/4 коробки) битого масла
6 унцій шоколяду (semi sweet)
1 ложка коньяку або руму
1 жовток

Добре вбити електричною мішалкою масло зі змягченим шоколядом і жовтком і додати коньяк або рум. Наложити на холодний корж.

II МАСА

4 унції масла (1/2 коробки)
1 горнятко цукрової мучки
4 унції спареного, висушеного і змеленого мигдалю
2-3 ложки вершків (heavy cream)

Все разом добре втерти і наложити на попередню масу.

III МАСА

4 унції (1/2 коробки) масла
1 горнятко цукрової мучки
6 унцій ліскових горіхів (без лушпинки), змелених
2 жовтки

Все дуже добре втерти і наложити на попередню масу

IV МАСА

4 унції масла
1 горнятко цукрової мучки
6 унцій зрум'яненого, змеленого мигдалю
3 ложки вершків
сік з 1/2 цитрини

Все добре втерти і наложити на попередню масу.

СКЛИЦЯ

6 унцій шоколяду
4 ложки вершків
1 ложка масла

Все разом розігріти на дуже низькому вогні, постійно мішаючи. Як трошки простигне, облити склицею торт і вкласти до холодильника.

ТОРТ БІШКОПТОВИЙ

8 яєць
1 і 3/4 горнятка цукру
1 горнятко картопляного борошна (potato starch)
2 ложечки порошку до печення
2 ложечки ванілі або шкірка з одної цитрини

Вбити жовтки з цукром. Вбити білка на густу піну, додати до жовтків і ще трохи бити разом. Порошок до печення всипати до картопляного борошна і пересіяти до жовтків. Добре змішати, налити до 2-ох 10-інч. форм, виложених намащеним восковим папером і пекти в нагрітій печі до 350°, 30-40 хвилин.

По кількох годинах, як коржі встигнуть, перерізати кожний і перекладати агрусовою (агрестовою), по-

річковою чи малиновою галаяреткою і морелевим варенням (apricot butter). Склиця біла (цитринова), 3/4 фунта цукрової мучки і сік з 1 і 1/2 цитрини. Поволі вливати, щоби склиця не була зарідка.

Можна теж перекладати кавовою масою (гляди Н.Ж. ч. 10/87) посередині порічковою галаяреткою і тоді склиця шоколядова, (гляди Н.Ж. ч. 5/87) під яку теж можна дати порічковою галаяретку.

Торт є переложений тричі.

ПОНЧОВИЙ ТОРТ

8 яєць
1/4 горнятка борошна (муки)
1/4 горнятка картопляного борошна (potato starch)
1 і 1/2 горнятка цукру
сік і шкірка з одної цитрини

Приготовити тісто на корж як на бішкоптовий торт. Пекти один корж в 10-інч. формі в печі нагрітій до 350°, по 25-ти хвилинах знизити температуру до 300°, 1 годину

На другий день перекроїти 2 рази (3 коржі)

МАСА

1/2 фунта мигдалю, без лушпинки, змеленого
1/2 фунта цукрової мучки
2 жовтка
1 яйце
сік і шкірка з одної цитрини
1/2 горнятка руму до покроплення коржів

Втерти змелений мигдаль з цукром, додати решту складників і решту руму, який залишився. Все разом дуже добре втерти і переложити торт 2 рази.

СКЛИЦЯ

3/4 фунта цукрової мучки
2 ложки руму
1-2 ложок міцного чаю
сік з 1/2 — 1 цитрини, залежно від потреби, щоби склиця не була зарідка.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ДІТРОЙТ

Хроніка за 1986 р. — 16 Відділів

Відділ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВА
5-ий	Дітройт	Павлина Будзюл
23-ий	Дітройт	Люба Петрик
26-ий	Гемтремк	Катерина Кобаса
37-ий	Дітройт	Банні Качанов
45-ий	Воррен	Марта Шехович
50-ий	Ен Арбор	Стефа Рогач-Наталія Купер
53-ий	Воррен	Ольга Мовчан-Іваницька
56-ий	Гемтремк-Дітройт	Олександра Лятишевська
58-ий	Дірборн	Марія Малішевська
63-ий	Дітройт-Воррен	Ярослава Казанівська
76-ий	Воррен	Марта Василькевич
80-ий	Воррен	Ольга Адамек
81-ий	Дітройт	Олена Лісківська
94-ий	Флінт	Уляна Томин
95-ий	Дірборн	Осипа Сурови
96-ий	Воррен	Квітка Іваницька

Голова Округної Управи — ІРИНА ЛОНЧИНА

ОРГАНІЗАЦІЙНА РЕФЕРЕНТУРА

Соня Гейзен — референтка
5-ий Відділ приєднав 2 членки

ВИХОВНА РЕФЕРЕНТУРА

Соня Гейзен — референтка
76-ий Відділ веде Світличку, 23 дітей. Учительки: М. Бараник і Л. Бараник.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЯ РЕФЕРЕНТУРА

Дарія Конюх — референтка

5-ий Відділ: реф. Евдокія Барнич. Виголошено доповіді: "Наталія Полонська-Василенко", "Наші Героїні", — Е. Барнич, "Олена Теліга", — М. Панасюк (в англ. мові), доповідь на організаційні теми — Рома Тобіянська; "Матері і Дочки".

23-ий Відділ: "Традиція Свят Вечора" — Катерина Хом'як, у мистецькій програмі брали участь: деклямації — М. Гуменюк, С. Карпюк, К. Цепенда. Доповідь про визначних жінок з нагоди "Дня української жінки", — М. Лазарчук.

45-ий Відділ: доповіді на сходинах: "Жінка героїня" — Дарія Конюх, "Український Великдень" — Л. Патерин; "Материні руки" — Ірина Тарнавська; "Д-р Софія Парфанович" — д-р В. Савчук; "Василь Стус", "Жінка на політичній арені" — Дарія Конюх; "Катруся Зарицька" — М. Шехович.

50-ий Відділ: Дарія Роте — референтка. Влаштував допо-

віді: "Алла Горська" — Оксана Стельмах; Сестра Софія; авторка книжки "Манастири в Україні і Білорусі", "Репортаж з подорожі до Індії, Сріланки, Пакистану і Непалу", — Олена Панчак; "Історія психології" — д-р Оксана Трешньовська.

53-ий Відділ, Рома Тобіянська — референтка; доповіді на теми: "Жінки героїні: Ольга Басараб, Олена Теліга, Алла Горська" — виголосила О. Мовчан-Іваницька; "Тарас Шевченко як маляр" доповідь получена із репортажем із подорожі до Ленінграду — О. Мовчан-Іваницька. Влаштовано показ писання писанок і прикрашання свічок, показ стінних декорацій — Марта Кунинська; гутірка про голод; висвітлення фільму "Незнаний голокост" — д-р В. Савчук. Також переведено навчання виробу герданів.

63-ий Відділ, д-р В. Савчук — референтка. Виголошено доповіді: "Жінки героїні" — І. Іваницька; Тарас Шевченко "Катерина", д-р В. Савчук; "Мілена Рудницька" у 10-річчя смерті — Я. Казанівська; "Почитання Матері Божої і вшанування туземної Матері" — Я. Казанівська; "Василь Стус" — д-р В. Савчук; "Репортаж із поїздки до Бразилії і Аргентини", — Я. Чубата; звіт із Конференції "Українка у двох світах" — Олена Климишин; "Олена Пчілка" — Я. Казанівська; "Трагедія в Чорнобилі" д-р В. Савчук; "Зустріч з Владикою Антонієм після його повороту з Ізраїля".

76-ий Відділ, перевів показ писання писанок перед Великоднем.

ІМПРЕЗОВА РЕФЕРЕНТУРА

5-ий Відділ влаштував: "Свято героїнь", "День матерей і дочок", "Поминки" по покійних членках, "Святковий обід" і розгравку льотерійних квитків.

23-ий Відділ влаштував "Свят Вечір" з програмою, "Свято в пам'ять Ольги Басараб і Олени Теліги", "День Української Жінки-Матері і Союзянки", "День Подяки".

26-ий Відділ влаштував: "День Подяки", відмітив уродини членки Відділу з 1932 р. Марії Владики, влаштував в часі Зелених Свят "Поминки по померлих членках".

45-ий Відділ, референтка — Слава Коссак. Влаштовано: "Зустріч з Марією Квітковською, головою СФУЖО", "Зустріч з делегатками в часі Конвенції УНС в Дітройті", "Зустріч з делегатками після Конференції "Українська жінка в двох світах".

50-ий Відділ влаштував "Відмічення 20-ліття Відділу", родинні пікніки, поїздку до Голлянд на фестиваль тюльпанів.

76-ий Відділ влаштував: "Традиційний Оселедець", із висвітленням прозірок із подорожі по Лемківщині, "Дитячу забаву" і "Великодній базар". Влаштовано "Свято Матері" з участю дітей Світлички, "Закінчення шкільного року" і "Св. Миколая".

94-ий Відділ влаштував: "Свято св. Миколая", "Великодній базар" з виставкою писанок.

МУЗЕЙНО-МИСТЕЦЬКА РЕФЕРЕНТУРА

Референтки — Олена Папіж і Олександра Лятишевська

5-ий Відділ є членом Українського Музею в Нью-Йорку, 3 членки Відділу є також членками цього ж музею. Відділ пересилає до музею вишивки і книжки.

81-ий Відділ підготував мистецьку збірку народної ноші, ляльок в українських строях, історичних постатей з України, моделів і групових сцен в українській хаті.

РЕФЕРЕНТУРА СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

Референтки — Ірина Тарнавська і Мирослава Цап

5-ий Відділ — вислано пачки з одягом до Бразилії, пачки з одягом і сухим молоком до Польщі. Відвідував хворих і немічних в домах та в пкілувальних домах і шпиталях, а в часі Різдва і Великодня обдаровував їх святковими кошечками.

26-ий Відділ — Марія Яблонська, референтка. Перевів продаж печива, льосів, вишивок на допомогу українцям у Бразилії. Переслав датки до ЗУАДК-у на коляду і писанку, щорічні датки на українську Католицьку Годину (радіо програму) і на Українську радіо-годину "Пісня України". Дав грошову допомогу на видання підручників для української середньої школи оо. Василіян у Дітроїті, вислав датки на допомогу "Бабусі", відвідував хворих по шпиталях і домах та давав датки на Богослужби за їхнє здоров'я.

45-ий Відділ — Д. Дудра референтка. Вислав пачки з одягом до Бразилії та з порошокваним молоком до Польщі. Вислано до Нью-Йорку стипендію ім. Ст. Колодницької на 200.00 дол. і 30.00 дол. на Фонд Бабусі. Відвідувано хворих і немічних в часі Різдва і Великодніх свят.

50-ий Відділ — спонзує студента студій теології Г. Бобала в Бразилії та висилає посилки і грошеві датки до Бразилії. Референткою стипендій є О. Панчак.

58-ий Відділ — референтка Маруся Миколенко. Висилає пачки до Бразилії, виготовляє і передає великодні кошечки потребуючим. Вислав пачки з порошокваним молоком до Польщі, відвідував потребуючих і передавав їм кошечки з харчами.

63-ий Відділ — референтка О. Гришак. Вислано пачки до Польщі, грошову допомогу старшій жінці в Німеччині, відвідувано хворих членок по домах і шпиталях.

76-ий Відділ — М. Турянська референтка. Вислано пачки до Бразилії і Польщі (з порошокваним молоком) у зв'язку із трагедією в Чорнобилі. Відвідувано старших і самітних по домах, допомагано іншим українським установам в імпрезах.

81-ий Відділ — відвідування хворих та старших віком, (М. Постоловська) Висилано пакунки до Польщі і Бразилії (О. Папіж).

94-ий Відділ — допомагав жертвам повені в Бразилії грошми і одягом.

РЕФЕРЕНТУРА ЗВ'ЯЗКІВ

5-ий Відділ — вислав 150 листів до конгресменів і сенаторів у справі допомоги пошкодованим після катастрофи в Чорнобилі, також вислано листи до В. Баклей за висвітлення на телевізорі фільму "Жнива розпачу".

23-ий Відділ співпрацює з Церквою св. Івана Христителя.

26-ий Відділ тісно співпрацює з Церквою Непорочного Зачаття, висилає різдвяні і новорічні побажання всім членкам Відділу та помагає у церковних святкуваннях.

45-ий Відділ — референтка Н. Гевко. Влаштовано "Український День" в американській школі в Кляркстон. Вислано листи до стейтових і державних властей у справі допомоги потерпілим після катастрофи в Чорнобилі.

50-ий Відділ — референтка Дарія Роте. Відділ співпрацює зі стипендіною референтурою СУА в Нью-Йорку та листується зі стипендистом у Бразилії.

53-ий Відділ — перевів "Український День" в американській школі. Допоміг у переведенні "Організаційної Конференції Округи". Запрошував на сходини українських політиків і громадських діячів з доповідями про біжучі громадсько-політичні проблеми. Брав участь в Українсько-Словацькому фестивалі.

76-ий Відділ брав участь в "Етнічному фестивалі" і показував зразки народнього мистецтва.

81-ий Відділ — влаштовував виставки і покази народньої ноші на українських фестивалях, в українських школах, в американських школах, в українській Кредитівці "Самопоміч", в Інтернаціональному Інституті, в американських музеях.

94-ий Відділ — брав участь у "Східньому Базарі" і зазнайомлював присутніх із Флінт, із малюванням писанок.

ГОСПОДАРСЬКА РЕФЕРЕНТУРА

5-ий Відділ — членки упорядкували могилу своєї членки, приготувляли перекуси і обіди на імпрези і сходини, приготувляли продаж печива. Також розпродували льотерійні книжечки (70.00 дол.) на медичну допомогу дітям і студентам в Бразилії, а 200 дол. на стипендію до Бразилії. За все дбала референтка Емі Будзінська.

23-ий Відділ — референтка О. Вирста, помагала у приготуванні імпрез Відділу.

26-ий Відділ — референтка Марія Деркач допомагала у приготуванні імпрез Відділу.

45-ий Відділ — референтка А. Бігун завідувала перекусками на сходинах Відділу та продажем печива на Різдвяному Базарі.

50-ий Відділ — для здобуття фондів переводив коляду і збірку поміж членками.

53-ий Відділ — брав участь у господарських частинах імпрез Округи і сходинах Відділу.

63-ий Відділ — референтки Ю. Мелимука і І. Михайлівська приготувляли перекуси на сходинах Відділу. Приготувляли обід на Загальні Збори Округи та переводили льотерію.

76-ий Відділ — референтка Л. Томин. Членки Відділу брали участь у господарських частинах імпрез Відділу: "Оседець", "Свято Матері", "Св. Миколая", у Дитячій Забаві та у господарській частині "Етнічного Фестивалю"; приготування і продаж вареників, пасок та писанок перед Великоднем, приготування буфету на пікнік Округи.

81-ий Відділ — референтки М. Мушинська і Е. Фертчук підготувляли пікнік на оселі "Діброва".

94-ий Відділ — референтка занімалася улаштуванням буфету на "Великодньому базарі", святі "Св. Миколая", і т.п.

ПРЕСОВА РЕФЕРЕНТУРА

45-ий Відділ — референтка І. Тарнавська, збирала передплати на "Наше Життя", писала репортажі до "Нашого Життя" і "Конвенційної книжки".

76-ий Відділ — референтка Стефа Строїч, вела кореспонденцію Відділу, писала дописи до "Нашого Життя" про: "Традиційний Оселедець", "Св. п. Галину Калитяк", колишню членку Відділу та про "Дитячу вишивану забаву".

Фалина Кульчицька
пресова референтка

ДОПИСИ ОКРУГ

ОКСАНА І. ЩУРОВА

ОКРУГА НЬЮ ЙОРКУ ЗАСВІЧУЄ ЯЛИНКУ

У нашій Окрузі прийнявся звичай засвічувати ялинку незадовго перед Різдвам. Хоча це не є згідне з нашою традицією, щоб в різдвяний піст — Пилипівку — співати коляди, але на це складаються обставини: перша, наші членки мешкають далеко одна від одної розкинені від себе, а друга — нас розділено календарями. З тих то причин ми сходимося в передріздвяний час, щоб разом віддати поклін нашим борцям в Україні і їхнім родинам, а також, щоб побажати собі веселих Свят і щасливого Нового Року.

Дня 18 грудня 1987 р. о год. 6-й ми зібралися у нашій домівці. Наша голова Леся Гой привітала гостей і членок. Оксана І. Щурова пригадала нам, що наші незломні борці за волю України на заклик нашого Божественного Спаси

"Хто хоче бути мене гідним, хай бере свій хрест і йде за мною" — взяли свій важкий хрест і понесли його тернистим шляхом, зрікаючися всіх земних благ і наражуючи своїх рідних на переслідування. Вони несуть той хрест, щоб засвідчити світові, що Україна живе, що Україна хоче жити своїм власним життям, а не хоче служити неправді. По відбуттю кари повертаються в Україну і дальше продовжують свою зтяжну боротьбу.

Ведуча програмою Люба Сохан, культ.-освіт. референтка, віддеклямувала вірш Романа Завадовича — "Іде до нас коляда в гості". Голова засвітила ялинку, а ми всі разом відспівали "Бог Предвічний". Про чар наших різдвяних звичаїв і їх вплив на наш настрій, ведуча, як приклад подала Богдана Лепкого, що жив на чужині і свою тугу за тими звичаями виливав у своїх поезіях. Для прикладу вона задеклямувала "Горять свічки". Дальше ми заколядували "Небо і земля", коляду "Ой, ти ясна зірко" і "А, в Єрусалимі" — щедрівку відспівала Люба Сохан. При солодкім і каві членки колядували і довго гурорили. До колядок пригравав на фортепіані д-р Олег Сохан.

До настрою того вечора причинилася засвічена ялинка, звідкі ж взялася ота красуня, що завоювала цілий світ, навіть радує серця людей в атеїстичнім Советськім Союзі?

Переказ каже, що в середньовіччі німецькі лицарі, сторожі Святого Граля під час нарад посеред стола ставили вічно-зелену яличку, що мала символізувати дерево життя — райське дерево. З часом ті зібрання зникли, а ялинка перейшла до приватних домів в Німеччині. Її ставили посеред кімнати і прибирали ручно робленими окрасами. Ті окраси були такі, у які їх уява людська в своїх переказах прибирала райське дерево: райські яблочка, золоті горішки, срібні і золоті пташки, ангели тощо. Під ялинку ставили дарунки на пам'ятку, що три Волхви принесли дари Ісусові Дитятку.

Індустриалізація і комерція змінили обличчя ялинки. Не лише зникли ручно роблені декорації, бо на їх місце пришили шкляні або нейлонові, але тепер ялинка стала декорацією, а не символом. Традиція є, але духовість забулася. Однак маймо надію, що з відродженням духовости Різдва Христового прийде відновлення і змісту ялинки.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" з приводу смерті **бл.п. Валі Калин Магмет** вплатили слідувачі особи через 28-ий Відділ СУА: **30.00 дол.**: д-р Люба Стефанівська; **25.00 дол.**: Ізидора Боярська; **по 20.00 дол.**: Дарія Будна, Галя Клим, Надя Мандрусак, Марія Роговська; **18.00 дол.**: Ольга Мусаковська; **15.00 дол.**: д-р О. Креденсер-Ярош; **по 10.00 дол.**: Софія Андрушків, Іванна Бартошек, Надя Бігун, Анастасія Бохонок, Зеня Воробець, Лідія Гладка, Василь Гнатів, Степан Гук, Юлія Добош, Наталка Загайкевич, Оксана Ільяшенко, Ірена Качмарська, Наталка Кравчук, Леся Падковська, Прокіп Пікулович, Марія Плакида, Анастасія Псуй, Люба Савойка, Марія Семанишин, Люба та Іван Турянські, Іванна Хамуляк, Омеяна і Михайло Цяпки, Осипа Яворська; **2.00 дол.**: Надя Плакида. **Разом: 400.00 доларів. Ольга Мусаковська.**

У світлу пам'ять нашого добродія **бл.п. Филимона Калитчука**, 11-ий Відділ перевів збірку на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Слідувачі членки зложили датки: **100.00 дол.**: Богданна і Мирон Осадци; **по 10.00 дол.**: Надія Гафткович, Катя Ковшевич, Галя Костюк, Ярослава Лабка, Соня Лотоцька, Оксана Микитин, Романа Мицик, Люба Мриглоцька, Юстина Надрага, Емілія Панасюк. **Разом 200.00 доларів. Ярослава Лабка, секретарка.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Юлії Дашко**, мами Дори Бриттан, членки 82-го Відділу СУА в Нью Йорку, родина, приятелі і членки Відділу зложили на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя": **50.00 дол.**: Галина Чорна; **20.00 дол.**: Іванна і Василь Іванчишини, **15.00 дол.**: Надія Попель; **по 10.00 дол.**: Олександра Кіршак, Олександра Крумшин, Ольга Яхно; **по 5.00 дол.**: Ольга Гірна, Юлія Криси, Зіна Раковська, Лідія Стасюк, Клавдія Чорнодольська, Стефанія Чорнодольська. **Разом 145.00 доларів.**

В св. пам'ять Йосифа Наорлевича, батька членки нашого 59-го Відділу СУА Наді Зінкевич, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили: **25.00 дол.**: Л. Лемішка; **по 10.00 дол.**: М. Булавка, В. Войтович, Р. Зелінська, О. Корж, Г. Самутін, А. Стельмах; **по 5.00 дол.**: О. Калиновська, А. Поліщук, В. Снігура; **3.00 дол.**: С. Михайлишин, **разом: 103.00 дол., та 25.00 дол.** на Український Музей Інґа Шморґун. **Управа і членки 59-го Відділу СУА складають щире співчуття Наді Зінкевич по втраті дорогого батька. В. Снігура, касирка.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Заклинської** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили **по 10.00 дол.**: Марія Даниш, Поля Книш, Христя Навроцька, Марія Савицька. **Разом 40.00 дол. В. Івануса.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Анни Горечої** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" по **10.00 дол.** зложили: **Марія Даниш, Дарія Костів і Марія Савицька. Разом 30.00 дол. В. Івануся.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Василя Поповича**, батька нашої членки **Ірени Остап** і тестя членки **Олі Попович**, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині Покійного складаємо наше глибоке співчуття. **Управа і членки 6-го Відділу СУА, Чикаго.**

Замість квітів на могилу **бл.п. мгр. Ярослава Салука**, мужа нашої членки **Олі**, складаємо **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і висловлюємо їй глибоке співчуття, **Членки 89-го Відділу СУА, Кергонксон, Н.Й.**

В світлу пам'ять **покійного інж. Михайла Викрикача-Романця**, мужа нашої членки **Марії**, складаємо **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а опечаленій дружині складаємо глибоке співчуття. **Управа і членки 43-го Відділу СУА, Філадельфія, Па.**

В пам'ять **Анни Сивуляк**, довголітньої, заслуженої членки СУА, складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Іванна Рожанковська.**

Замість квітів на свіжу могилу нашої приятельки **бл.п. проф. Ірени Решетилевич**, піаністки, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **проф. Марко і Іванна Лепкі.**

Замість квітів на свіжу могилу нашої тети **бл.п. Анни Тарнавської** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Уляна і Борис Глинські.**

ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ...

Замість квітів на свіжу могилу нашої членки **сл.п. Ірини Романів**, членки 33-го Відділу СУА зложили **60.00 дол.** на Фонд Медичної Допомоги хворим дітям у Бразилії, рівночасно Родині сл.п. Ірини складають глибокі співчуття, **Управа та членки 33-го Відділу СУА, Клівленд, Огайо.**

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД...

У світлу пам'ять померлого нашого тата і дідуся **сл.п. Івана Дороти**, складаємо **20.00 дол.** на стипендійний фонд для середньошкільників у Бразилії, **Єлисавета і д-р Богдан Казимири, Канада.**

ПРЕСОВИЙ ФОНД...

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" через 28-ий Відділ СУА в Ірвінгтоні пані **Надія Світлична** передала **50.00 доларів**, як неприйнятій гонорар з їх імпрези "Осіньне Матіне". **Олександра Падковська**

ПОДЯКА...

У цей святочний час, хочу подякувати пані **Христі Навроцькій** за знамениті переписи: на торті, салатки, бабки, за

У 20-ту річницю смерті моєї тети **пок. Михайлини Остап** складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Мирослава Залуцька.**

В світлу пам'ять **бл.п. Марії Барагури** і **бл.п. Марії Заклинської** пересилаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **20.00 дол.** а родинам покійних висловлюю сердечне співчуття, **Ярослава Стасюк**

Замість квітів на могилу **бл.п. Мирона Леха** і **бл.п. Марії Мудрої**, мами о. Любомира Мудрого, дорогих Золочівців, пересилаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Рідним висловлюю моє співчуття, **Ярослава Стасюк.**

Замість квітів на могилу **св.п. Марії Барагури**, сестри моєї шкільної товаришки **Дарії Хухри**, складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **Стефа Сілецька.**

В пам'ять дорогої товаришки **бл.п. Марії Барагури** складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а опечаленій родині Покійної висловлюю щире співчуття, **Ярослава Ячмінська, Чикаго.**

В світлу пам'ять **бл.п. Марії Заклинської** складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", родині Покійної висловлюю моє щире співчуття, **Ольга Кобзар.**

Замість квітів на могилу моєї шкільної товаришки **бл.п. Дарії Артимішин Черник** складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Ольга Кобзар.**

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Заклинської** складаю **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", **Стефа Пурій**

кулінарні поради у "Нашому Житті". Я все їх випробовую і ще ні один мені не невдався. Пані Христю прошу продовжувати далі цей куховарський куток з такою відданістю, як тепер. Бажаю Щасливих Свят і складаю даток **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". **Христос Раждається! Лідія Фіцалович, Нью Гейвен, Кон.**

ПОДЯКА... В ПАМ'ЯТЬ...

(НА ПРЕСОВИЙ ФОНД)

Складаю щирозсердечну подяку моїм сестрам союзникам з **97-го Відділу СУА в Бофало**, та їхнім родинам і **голові Відділу пані Мирославі Макогон** за вислови співчуття і щедри пожертви в пам'ять мого дорогого мужа **бл.п. Івана Іскало** на Український Музей та інші добродійні цілі.

Моя глибока і щира подяка пані **Марії Крамарчук** — голові Окружної Управи за надіслані співчуття і пам'ять.

Нехай Всевишній Господь винагородить Вас усіх своїми обильними ласками. Із вдячності за це пересилаю **30.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" і **30.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку в пам'ять мого Покійного Мужа. Вдячна **Марія Іскало**

"БУДУЄМО ГУРТОЖИТОК!"

Дві членки 33-го Відділу СУА в Клівленді **Д. Кузьмін і Л. Мичковська** перевели збірку на будову **бурси** — інтернату для українських дітей Початкової

Школи з українською мовою навчання ім. Тараса Шевченка в Білому Борі на Кошалінщині. Жертводавці: **200.00 дол.:** І. Федорів; **по 25.00 дол.:** д-р Д. Павлишин, О. Савчак; **по 20.00 дол.:** д-р В. Возняк, А. Захарій, М. Мудрак; **по 10.00 дол.:** Я. Баляш, Л. Волошин, Л. Ведмедик, С. Городиська, С. Кріслатий, Д. Кузьмин, Л. Кусяка, М. Лазарович, мгр. В. Ліщинецький, І. Магоцький, Л. Медицька, д-р Юліян Мовчан, Л. Мичковська, Ю. Паньків, І. Подригуля, М. Сидір, С. Шеремета, М. Яворська; **по 5.00 дол.:** С. Вільшанецька, А. Вільшанський, Н. Винярська, І. Вовк, Р. Головка, М. Городецька, А. Данилевич, Е. Дубас, О. Дубчак, М. Кордуба, З. Кріслатий, Л. Лешньовська, Д. Микита, Д. Мігеліч, Ю. Мичковський, Й. Ікавий, О. Пукач, І. Стахур, А. Стецяк, М. Трач, С. Хома, А. Хомик; **по 4.00 дол.:** А. Перепічка, І. Дубас; **2.00 дол.:** М. Луківський. **Разом 610.00 дол.**

За поміщення повищого списку жертводавців пересилаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **Лукія Медицька, скарбничка 33-го Відділу.**

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

1000.00 дол. — д-р Володимир А. і Галина А. Петришини на Постійний Фонд в їх імені

500.00 дол. — д-р Володимир А. і Галина А. Петришини **по 100.00 дол.** — Л. Лиман, д-р Ярослав Мігайчук, М. Березинський

по 50.00 дол. — Наталія і Володимир Шусті, і Марія Шуст (з нагоди 20-ліття подружжя Оксани і Любомира Крушельницьких).

по 25.00 дол. — д-р Христина Дурбак, Ольга і Михайло Бодляки (з нагоди 50-ліття подружжя Петра і Наталії Войновських), Морган Гаранті Траст Ко. (в доповненню пожертви Катерини Витвинської-Фанок)

20.00 дол. — Галина Желажівська

по 10.00 дол. — О. Перейма, О. Салдит, М. Дранка, Варвара Фінковят, Антін Житинський

по 5.00 дол. — М. Паньків, О. Хомин

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

5000.00 дол. — д-р Зенон і Надія Матківські;

2000.00 дол. — Федеральна Кредитівка "Самопоміч" Нью Йорк;

по 1000.00 дол. — д-р Борис і Ірина Филипчаки, Михайло Пирський, Дарія і Богдан Кекіші, Олімпія і Володимир Роговські, Олена Харамбура, Мирон і Ірина Руснаки, 47-ий Відділ СУА Рочестер, Н.Й., Округна Управа Північного Нью Йорку СУА;

по 500.00 дол. — Зоря і Юрій Малаховські, Микола і Александр Крумшини, Стефанія і Любомир Гуменюки, Марія

Холєвчук, Мирослав і Іванна Мартинець, 1-ий Відділ СУА, 35-ий Відділ СУА, Товариство "Самопоміч" — Рочестер, Н.Й.;

по 300.00 дол. — Марія Стефанів, 82-ий Відділ СУА;

по 250.00 дол. — Джером і Леся Павловичі, Софія і Іван Винники, 113-ий Відділ СУА, Український Народній Дім — Нью Йорк;

по 200.00 дол. — Андрій і Яра Літоші, Михайло Єйна, Федеральна Кредитівка "Самопоміч" — Гартфорд, Конн.;

по 150.00 дол. — Мирон і Уляна Бабюки, Богдан і Тамара Гурани;

125.00 дол. — Анна Варчак;

по 100.00 дол. — Ольга Женецька, Ольга і Іван Гірні, Євген і Євгенія Івашків, д-р Роман і Ала Трохимчуки, Надія і Богдан Савчуки, Анна і Володимир Раки, Мирон Заліпський, Любомир і Люба Шмігелі, Френк і Стефанія Вовковичі, д-р Борис і Марта Шмігелі, Сестрицтво св. Ольги, Юрій і Дарія Ганушевські, Марія Крижанівська, Людвик і Аріядна Бахи, Роман і Анна Чорнобілі, Микола і Анна Єйни, Анна Капітан, Христина Ковч, Йосиф і Марія Костіві, Іван і Марія Крамарчуки, д-р Зенон і Ірина Михайлюки, Зенон і Ізабеля Омецінські, Володимир і Мирослава Приймаки, Дмитро і Михайлина Пилипець, Анастазія Смеречинська, Ростислав і Татіяна Шутер, Іван і Анна Галуґа, Петро і Марія Лещини, Іван і Марія Демків, Олександр Татарський, 120-ий Відділ СУА;

70.00 дол. — Зиновій і Теодозія Савицькі

по 50.00 дол. — д-р Северко Гривнак, Наталія Гуран, Михайло і Марія Лилаки, Марта Крамарчук, Михайло і Стефанія Олійники, Стефан Павлишин, Ірина Шмігель, Мирон і Галина Тицькі, Володимир і Ярослава Зелези, о. Іван Ткачук, д-р Володимир і Дарія Гойдиші, Зірка Рудик, Богдан і Христина Венгльовські, Анатоль і Слава Коби, Михайло і Наталія Слободинські, Петро і Анна Івасіви, Роберт і Ірина Копії, Фредерик і Параня Смити, Стефан і Ірина Ольшанські, Стефанія і Леся Телеґи, Лідія Джус, Зіна Джус, Євгенія Кольцо, Анна Герасименко, 49-ий Відділ СУА, 62-ий Відділ СУА;

по 25.00 дол. — Товариство Броди Лев, Керол Ярема, Пані Завалюк, Роман і Надія Трачі, Мирон і Таня Бабюки, Євген і Оксана Кулики, Оксана Шевчин, о. Іван Кашак, Роман і Люба Домбчевські, Теодор і Надія Бабюки, Олекса і Марія Джуси, Марія Лозинська, Ольга Трачук.

по 20.00 дол. — Марія Шепарович, Пелягія Кулик, Стефан і Марія Грицяляки, Михайло і Катерина Ляльки, Марія Вергун;

по 10.00 дол. — Ричард Боровський, Анна Чорнобіль;

5.00 дол. — Павлина Климочко;

Замість квітів на домовину членки-основниці 47-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Рочестер, Н.Й. **св.п. Софії Єйни**, членки зложили в її пам'ять на фонд будови Українського Музею в Нью Йорку; **по 10.00 дол.:** Марія Кахникевич, Марія Крамарчук, Іванна Мартинець, Віра Мотика, Ірина Руснак, Анастазія Смеречинська, Анна Чорнобіль; **по 5.00 дол.:** Ірина Гафткович, Тамара Гривнак, Марія Джус, Олена Довганюк, Люба Домбчевська, Марія Залітач, Марія Костів, Марія Лилак, Ірина Семанюк, Ірина Шмігель, Татіяна Шутер; **2.00 дол.:** Галина Стернюк. Мужеві і синові панам Михайлу і Миколі з Родиною пересилаємо вислови глибокого співчуття, та запевнення, що пам'ять про Неї залишиться надовго в наших серцях. **Разом: 127.00 дол.**

Марія Крамарчук, пресова референтка

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

У світлу пам'ять відомого на еміграції письменника **Анатолія Васильовича Калиновського ("Галана")** замість квітів на свіжу могилу зложили через 47-ий Відділ США в Рочестері, Н.Й., дар для Українського Музею в Нью Йорку **1,170.00 дол.**, передаючи дружині покійного п. Софії Калиновській та дочці п. Галині Білик з Родиною вислови глибокого співчуття. Нехай пам'ять про покійного залишиться між нами назавжди.

Зложили: **1000.00 дол.** — Ніна Тихоненко, **50.00 дол.** — Любомир і Люба Білики, по **20.00 дол.**: Михайло Єйна, Микола і Анна Єйни, д-р Теофіль і Марія Артемовичі, Міра Повх, Ірина і Оксана Маркусі, Мирон і Оленка Мартинці.

У світлу пам'ять покійної **Марії Кушнір-Барагури** на Український Музей в Нью Йорку зложили: **100.00 дол.** — Ярослав і Катря Червоняки, по **50.00 дол.** — Іриней і Оксана Ісаєві, д-р Іван і Наталія Макаревичі, Орест і Софія Питлярі, Мирослав Семчишин, по **20.00 дол.** — Стефанія Барницька, Петро і Богданна Гаврилюки, Михайло і Наталя Клецорі, Олександр і Лідія Клецорі, д-р Ярослав Крив'як, Володимир і Дарія Ломницькі, Семен і Софія Михайлишини, Роман Ференцевич; **15.00 дол.** — Люба Брикович, **10.00 дол.** — д-р Микола і Софія Барусевичі, канадською валютою **50.00 дол.** — Дарія Горняткевич. **Разом 535.00 дол.**

В пам'ять покійних стрийства **Стефана і Вероніки Телятинських**, складаємо **500.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.

Анна і Роман Байляки

В доповненню пожертви А. і Р. Байляк, зложено додаткових **500.00 дол.**

Морґен Гаранті Траст, Ко.

В пам'ять покійного **Івана Юшкевича** складають **200.00 дол.** на Український Музей

Григорій Сливка і Володимир Папуга

В пам'ять **бл.п. Марії Ржепецької** складаю **200.00 дол.** (австралійська валюта) на Український Музей в Нью Йорку.
Дарія Німців

В пам'ять покійної тети **Ярослави і д-ра Володимира Галана** складаю на Будівельний Фонд Українського Музею **100.00 дол.**

Олена Довгалюк.

В пам'ять матері **Марії Гафткович і Романа Макогонського** складаю **150.00 дол.** на Український Музей.

Александра Крупа

На нев'янучий вінок в пам'ять **бл.п. Анни Горечої** складають **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.

Марія Когутяк-Гладка з мужем Орестом

У пам'ять **бл.п. Марії Зубрицької** складають на Український Музей в Нью Йорку **100.00 дол.**

д-р Ярослав і Оксана Сидораки

У п'яту річницю смерті мого дорогого й **незабутнього чоловіка** складаю **100.00 дол.** на Український Музей

Александра Волошин

В пам'ять **бл.п. Ольги Пахоляк** складаємо **60.00 дол.** на потреби Українського Музею в Нью Йорку.

Ольга і Володимир Гнатки

Замість квітів в пам'ять **Юрія Волинця**, мужа п. Л. Волинець, складаю **50.00 дол.** на Український Музей

Стефанія Чорна

В пам'ять **бл.п. сина п. Стефанишин**, складаю **50.00 дол.** на Український Музей

Стефанія Чорна

Замість квітів на могилу **бл.п. Марії Зубрицької** в Сан-Нивейл, Ка. складають **50.00 дол.** на Український Музей.
Володимир і Ярослава Оренчуки

В пам'ять **бл.п. Нусі Лукіянович Крохмалюкової** зложили на Український Музей: по **20.00 дол.** — **Микола і Люба Гречні, Богдан і Віра Андрушків.**

Замість квітів на могилу Союзянки пані **Марії Зубрицької, 107-ий Відділ США** ім. Лесі Українки жертвує **25.00 дол.** на Український Музей

В пам'ять **бл.п. Миколи Остапяка**, батька наших приятелів п-ва Славці та Івася Лучечків, складаємо **25.00 дол.** на Український Музей. Родині висловлюємо глибоке співчуття.
К. і В. Воловодюки

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Марії Карпевич**, зложила через 64-ий Відділ США **10.00 дол.** на Український Музей
Олена Качала

В пам'ять **бл.п. Вилляма Андерсона** зложила на Український Музей в Нью Йорку **10.00 дол.**

Анастасія Волкер

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Йосифа і Френсес (Налоцька) Дзюбатих** зложила на Український Музей **1,000.00 дол.**
Софія Дзюбата

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ США

за час від 1-го до 30 листопада 1987 р.

1.00 дол. — Символічний дарунок від Ансамблю "Лемковина"

941.25 дол. — 86-ий Відділ США, (в тому 631.25 дол. із продажі печива призначені на стипендії до Європи);

695.00 дол. — Д-р Любомир і Оксана Кузьмаки (через 86-ий Відділ США);

400.00 дол. — Мей Карбонік, Нью Гейвен, В. Микулинський, Монреал (через д-р Ю. Левицького), Л. Палашевська, Каліфорнія;

350.00 дол. — Подр. А. Клецори (через Округу Н.Й.);

325.00 дол. — В. і В. Кльоси, Сіетл (в тому 25.00 дол. на адміністрацію);

300.00 дол. — Дарія Пелех, Чикаго;

265.00 дол. — Рома Шуган (через Округу Нью Йорк, в тому 15.00 дол. на адміністрацію);

250.00 дол. — д-р М. Дицьо, Левістон, через 78-ий Відділ США), М. Косаревич, Гарфілд (через 70-ий Відділ США), Український Клуб Градуантів Дітройту і Віндзору, Мічіген;

210.00 дол. — А. Дячун, Парк Рідж (через 22-ий Відділ США) в тому 10.00 дол. на адміністрацію, Я. і М. Томоруги, в тому 10.00 дол. на адміністрацію (через 83-й Відділ США);

200.00 дол. — Подр. С. і Т. Ганаси, Монреаль (через д-р Ю. Левицького); Л. Левицька, Монреаль (через д-р Ю. Левицького), подр. С. Лесні, Ла Сел (через д-р Ю. Левицького), Марійська Дружина, Монреаль (через д-р Ю. Левицького), парафія св. Архистратига Михаїла, Монреаль (через д-р Ю. Левицького), подр. Т. і М. Залуцькі, Адельфія, д-р Лідія Стівун, Талмідж, подр. Ю. і О. Яцусі (через 86-ий Відділ США);

160.00 дол. — Т. Кулик, Кліфтон (в тому 10.00 дол. на адміністрацію);

150.00 дол. — Ірина Кливак, Кліфтон;

117.00 дол. — Замість квітів бл.п. Ксені Фільц (через 29-ий Відділ СУА);

110.00 дол. — Д-р Анна Самофал (через 62-ий Відділ СУА) в тому 10.00 дол. на адміністрацію;

100.00 дол. — Подр. Я. і Б. Бігуни (через 28-ий Відділ СУА), Е. Вишницька (через 29-ий СУА);

80.00 дол. — Замість квітів бл.п. Михайла Гулика (через 29-ий Відділ СУА);

75.00 дол. — Замість квітів бл.п. Івана Малюка (через 29-ий Відділ СУА);

50.00 дол. — М. Михайлів, Філядельфія (через 20-ий Відділ СУА), М. Юркевич, Мейпелвуд (через 86-ий Відділ СУА);

30.00 дол. — Подр. Я. і О. Івасечки, Мейпелвуд (через 86-ий Відділ СУА);

25.00 дол. — Родина П. Малюків і П. Савинів (через 29-ий Відділ СУА).

Із щирою подякою

Таїсса Турянська

скарбничка комісії стипендій СУА

Замість квітів на могилу бл.п. **Івана Малюка**, тата нашої членки Александри Савин, членки 29-го Відділу СУА складають **75.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА, а нашій посестрі висловлюють глибоке співчуття.

Родина П. Малюків і П. Савинів складає **25.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА в пам'ять свого тата, бл.п. **Івана Малюка**.

Замість квітів на могилу бл.п. **Ксені Фільц**, мами нашої членки Емілії Вишницької, членки 29-го Відділу СУА складають **117.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА, а нашій посестрі висловлюють глибоке співчуття.

В пам'ять моєї мами, **Ксені Фільц**, складаю **100.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА до Бразилії, через 29-ий Відділ СУА.

Емілія Вишницька

Замість квітів на могилу бл.п. **Михайла Гулика**, тата нашої членки Еви Зеленко, **29-ий Відділ СУА** складає **80.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА, а нашій посестрі висловлює глибоке співчуття.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

за час від 1 грудня до 31 грудня 1987

15,000.00 дол. — М. і Н. Бойчуки, Стон Кампані, Спрінгфілд, Н.Дж.;

6,968.00 дол. — в пам'ять д-р Стефана Банаха (через 86-ий Відділ СУА);

6,500.00 дол. — С. і В. Сливоцькі (через 64-ий Відділ СУА);

2,000.00 дол. — д-р Ірина Гребеняк, Ловдонвіл;

1,020.00 дол. — Н. і К. Яремки (через 51-ий Відділ СУА);

1,000.00 дол. — Е. і М. Наливайки, Мінеаполіс;

550.00 дол. — О. Кушнір і А. Саґари (через 67-ий Відділ СУА);

ПОДЯКА

Ми закінчили 1987-ий рік допомогою 825-ом стипендіятам. Це тільки завдяки жертвенним та патріотичним українським добродіям, які з довір'ям прислали свої датки до нас, а ми їх пересилали до учнів та студентів під опікою Стипендійної акції СУА. Усім спонсорам та жертводавцям із США, Канади та Австралії сердечне СПАСИБІ!

Наша щира подяка Округам, Відділам та поодиноким членкам СУА за велику співпрацю та приєднання спонзорів. Без Вас ми ніколи б цього не могли досягнути. Дякуємо також за співпрацю та пересилання фондів від їхніх спонзорів, представникам нашої акції що ними є: в Австралії Відділ Суспільної Опіки СУА Австралії ім. Хариті Кононенко, де референткою стипендій є Тося Війтович, та д-р Юрій Левицький, Братство Українців Католиків ім. о. М. Шашкевича, з Монреалю.

Усім членкам комісії стипендій СУА, а також Любі Більовщук (членці 4-го Відділу СУА) і Славі Олесницькій (членці 28-го Відділу СУА) сердечно дякуємо що не жаліли свого часу та працювали безкорисно у стипендійному бюро, чи вдома, і тим допомогли нам у канцелярській праці: у висиланні стипендій, листів подяк і т.п. Ми віримо, що 1988-ий рік відзначимо допомогою стипендіями тисячі стипендіятам!

Анна Кравчук

референтка стипендій СУА

500.00 дол. — Ірина Охримович (через 86-ий Відділ СУА);

431.27 дол. — через СО СУАвстралії ім. Х. Кононенка, спонсори: Д. Кошарич, Подр. Фіятки та Т. Борець;

420.00 дол. — д-р С. Стецура (через 33-й Відділ СУА);

410.00 дол. — М. Марущак (через 33-й Відділ СУА);

По 400.00 дол. — д-р В. і І. Гординські-Лівінгстон, Роман Колтунюк-Лейквуд, Кол., Я. Левицька-Асторія, М. і Т. Лозинські-Сан Сіті, Ар., В. і Т. Тір-Чікаґо, М. і Т.-Шанайда, Канада (через д-р Ю. Левицького), 102-ий Відділ СУА, Кравн Пойнт;

по 350.00 дол. — Анна Куцан-Спрінгфілд, Іл., М. і Л. Чолган-Пассаїк;

315.00 дол. — І. і К. Гапій (через 86-ий Відділ СУА);

по 300.00 дол. — М. Барабах, І. Лонгмедов, М. і Г. Білинські-Честерленд, д-р Мирослава Іванців (через 102-ий Відділ СУА), О. Жовнірович (через 47-ий Відділ СУА), А. Максимяк-Кліфтон Парк (через 86-ий Відділ СУА), О. Муссаковська (через 28-ий Відділ СУА), Ж. Е. Солян (через 102-ий Відділ СУА), Т. і О. Зазуля, (через 83-й Відділ СУА);

295.00 дол. — С. і І. Рожанковські (через 64-ий Відділ СУА);

275.00 дол. — Е. і Б. Михайліві (через 91-ий Відділ СУА);

270.00 дол. — Н. і М. Корчеві (через 91-ий Відділ СУА);

260.00 дол. — Е. і О. Гаврилюки-Чікаґо;

По 250.00 дол. — Х. Вілсон (через 43-й Відділ СУА), Л. Долинська (через 86-ий Відділ СУА), Й. і Л. Кладки-Саннівіл,

ОЛЕНА ПЧІЛКА

ПЕРШИЙ СНІГ

Новину сьогодні зранку
День вчорашній нам приніс:
Білі стріхи, білі присьби,
Біле поле, білий ліс.

Ліс стоїть такий поважний,
Мов дідусь старий та сивий.
Погляда на шлях широкий,
На просторі білі ниви.

Темні сосни та ялини
Простягли далеко віти
І поблискують на сонці,
Снігом-інієм укриті.

З-між дерев не обізветься
Ні звірина, ані птаство, —
Та кортить санчата взяти
І піти в зимове царство.

Там бадьорістю подихать,
Побродити білим шляхом,
Чи із пагорба спуститись,
Пролетіти бистрим птахом!

А опісля в теплу хату
З мандрювання повертатись —
І мамусі любій-милій
Всі пригоди розказати.

Вірш розказує про зиму в українському селі, де хати були вкриті стріхою, а попід стінами була виліплена, наче лава, присьба.

ВОСКОВА СВИЧЕЧКА

Засвіти мені матусю
 Свічечку воскову
 Нехай горить моя свічка
 Ясно і чудово.
 Нехай вона моє серце
 Теплом наповняє
 Ясним блиском в моїх очах
 Радісно сіяє.
 Я проміння це понесу
 Аж на Україну
 Нехай воно звеселяє
 Там кожную дитину.
 Хай колядка ця полине
 В далеку хатину,
 Хай Ісус благословляє
 Там кожную родину.

ДЕ Ж СНІЖОК?

Ой, сніжочку білесенький, упади!
 Вкрий доріжку, подвір'ячко і сади.
 Ой, морозе, ти з дітками не жартуй!
 Нам віконця узористо розмалюй!!
 Та не слуха тої мови білий сніг,
 Він на північ, у Канаду аж побіг...
 І морозу ще не видно на шибках,
 Якже ж дітям санкуватись на санках?
 Якже ж ковзати по кришталю льоду,
 Як тут вітер теплий віє — на біду...

Обізвався сірий зайчик до діток:
 "То нічого, що не сипле в нас сніжок..
 Від морозу — в лісі горе і біда,
 Зимно в хаті, та ще й їстоньки нема...
 І горобчикам без снігу краще жить..
 Жабка легше люте горе переспить..
 Білка рада, по гиляці плиг, та скок,
 І лисичка з ями вийде на часок.

Тож не плачте любі діти, не тужіть!!
 А звіряткам зимувати допоможіть...

НІНА МУДРИК

КАШТАН

Під листком на гілочці високо
 Заховався Каштан-їжачок
 І морга з гори брунатним оком
 До гурту розсміяних діток.

На долині хлопчики й дівчата
 Завели безжурну юну гру,
 І не видержав брунатний Каштан
 І скотився з гілки до гурту.

Рисунки: Ельмира Геруляк

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Ділимося сумною вісткою з членством СУА і приятелями, що 24-го вересня 1987 р., на 75 році життя відійшла у вічність довголітня членка 23-го Відділу СУА в Дітроїті Міч., бл.п. **Евгенія Сенюх**. Покійна народилася в селі Броварі, повіт Бучач, Західна Україна. Бл.п. Евгенія Сенюх належала також до сестрицтва Апостольства Молитви при церкві св. Івана Хрестителя. Бл.п. Евгенія Сенюх була діяльною у Відділі, була членкою контрольної комісії, з чоловіком відвідувала влаштовані Відділом імпрези, всюди допомагала, уміла спекти та радо дати. Присвятила своє життя для Відділу та Церкви. Була скромна, спокійна, з лагідною усмішкою на устах.

У похоронному заведенні більше число членок стояло коло домовини, з відзнаками СУА. Голова 23-го Відділу, Люба Петрик, з жалем прощала бл.п. Евгенію Сенюх, згадуючи її діяльність у Відділі. Покійну поховано з церкви св. Івана Хрестителя. Похоронні відправи відслужив о. крилошанин Йосиф Шарий, згадуючи Покійну, як чесну та релігійну людину.

Бл.п. Евгенія Сенюх залишила в смутку чоловіка Володимира, сина Зеніка, дочку Марусю Кахній та 4-ох внуків.

Спи спокійно, дорога сестро-союзячко! Нехай прибрана американська земля буде тобі легкою, а пам'ять по тобі вічною!

В пам'ять бл.п. Евгенії Сенюх, замість квітів на могилу, як нев'янучий вінок, родина зложила 100.00 дол. на пресовий фонд "Нашого Життя".

Дарія Кузик-Трентон, А. Максимович (через 43-й Відділ СУА), М. Маслій (через 90-й Відділ СУА), 47-й Відділ СУА-Рочестер, Р. і А. Чорнобілі (через 47-й Відділ СУА), Укр. Фед Кредитівка в Рочестері (через 47-й Відділ СУА), Укр. Самопоміч-Філядельфія (через 43-й Відділ СУА); М. Шиприкевич (через 67-й Відділ СУА);

225.00 дол. — Б. і Х. Турченюки-Елкінс Парк;

По 220.00 дол. — Л. і І. Кушніри (через 67-й Відділ СУА), М. Савицька (через 64-й Відділ СУА), 99-й Відділ СУА-Вотервліт;

По 210.00 дол. — Л. Геромнімон (через 22-й Відділ СУА), З. і І. Михайлюки (через 47-й Відділ СУА);

По 205.00 дол. — д-р В. і Л. Боднари (через 33-й Відділ СУА, д-р Я. і С. Городиські (через 33-й Відділ СУА);

По 200.00 дол. — Е. Бровар-Верневелд, Таня Боррас-Джерзі Сіті, Е. Блавацька-Філядельфія, Л. Брикович-Канада (через д-р Ю. Левицького), д-р Ірена Васінчук (через 102-й Відділ СУА), В. Воронка-Кліфтон, М. І. Головатий (через 102-й Відділ СУА), Б.Р. Городиські (через 76-й Відділ СУА), д-р І. і М. Галії (через 20-й Відділ СУА), С. і Н. Гробельські-Джексон Гайтс, Жін. Т-во ім. Лесі Українки-Монтреаль (через д-р Ю. Левицького), Т. і М. Залуцькі-Алельфія, І. Заяць-Канада (через д-р Ю. Левицького), Галина Костюк (через 11-й Від. СУА), Х. Ковч (через 47-й Відділ СУА), М. Куземська (через 43-й Відділ СУА), Клуб "Тризуб"-Монтреаль (через д-р Ю. Левицького), Ліга Визволення України-Монтреаль (через д-р Ю. Левицького), М. Лебо (через 32-й Відділ СУА), М. і І. Мартинці (через 47-й Відділ СУА), М. і О. Павліви (через 34-й Відділ СУА), д-р Р. і Д. Пундії-Чікаго, С. Петрашко-Канада (через д-р Ю. Левицького), М. і І. Руснаки (через 47-й Відділ СУА), СУМ, Монтреаль (через д-р Ю. Левицького), Т-во "Просвіта" ім. Т. Шевченка-Канада (через д-р Ю. Левицького), Г. Чорний-Форт Лі, А. Чорнобіль (через 47-й Відд. СУА), Ю. і Д. Чорнобілі (через 47-й Відділ СУА), Т. і Р. Шутери (через 47-й Відділ СУА), І. і О. Юрчуки-Лівінгстон, д-р Д. Яросевич-Годфрі, 93-й Відділ СУА-Гартфорд;

190.00 дол. — Анна Аплгейт (через 86-й Відділ СУА);

136.00 дол. — Пласт. "Степові Відьми", Австралія;

По 100.00 дол. — О. Ганушевська (через 47-й Відділ СУА), д-р М. Гнатик (через 102-й Відділ СУА), І. Лаврович (Гейтсбург), М. Лібер (через 102-й Відділ СУА), В. і М. Кіці-Франклін Парк, Ю. і М. Кордуби (через 33-й Відділ СУА), В. Кравець (через 43-й Відділ СУА), Л. Мосевич-Джерзі Сіті, 106-й Відділ СУА-Ведерсфілд;

70.00 дол. — О. і Д. Городиські (через 29-й Відділ СУА);

По 60.00 дол. — 10-й Відділ СУА-Філядельфія, Л. Ломиш (через 49-й Відділ СУА);

52.00 дол. — З. Бернардин-Галло (через 113-й Відділ СУА);

По 50.00 дол. — Р. і Р. Оберлайтнер (через 86-й Відділ СУА), А. і Л. Закревські (через 83-й Відділ СУА);

По 25.00 дол. — Р. Адамко (через 102-й Відділ СУА), В. і Л. Гладкі (через 28-й Відділ СУА), В. Гординська-Брайтон; 34-й Відділ СУА-Коговс;

20.00 дол. — І. Гриневиц, Нью Гейвен;

По 10.00 дол. — 83-й Відділ СУА-Н.Й., М. і Т. Стефанів-Едмонтон, Канада (через 86-й Відділ СУА).

Наша щира подяка усім жертводавцям! Також сердечно дякуємо за додаткові пожертви на адміністрацію.

Таїсса Турянська,
скарбничка комісії стипендій СУА

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave., New York, N. Y. 10003

В 14-ту річницю смерті мого незабутнього мужа, бл.п. **Івана Мосевича**, пересилаю 100.00 дол. для Елісавети Гуманюк, через Стипендійну акцію СУА.

Люба Мосевич

В третю річницю смерті мого покійного чоловіка бл.п. **інж. Богдана Куцана**, в його пам'ять складаю пожертву в сумі 350.00 дол. на кошти освіти та утримання потребуючої української молоді. Із тої суми 200.00 дол. сироті у Бразилії та 150.00 дол. на виховання священників, через Стипендійну акцію СУА.

Анна Куцан

В пам'ять моїх добрих, **батька Теодора Бровар і матері, Анастазії Бровар з Лісовських**, колишніх учителів народніх шкіл Бойківщини, складаю 200.00 дол. (мою скромну лепту) для пов'язання покоління, через Стипендійну акцію СУА.

Евген Бровар

В пам'ять моїх незабутніх батьків, **Теодора та Катерини Стецурів**, пересилаю дві стипендії для питомців під опікою Стипендійної акції СУА, через 33-ій Відділ СУА.

Д-р Степан Стецура

В першу болючу річницю смерті мого найдорожчого мужа, **св. п. інж. Юліана Охримовича**, пересилаю 500.00 дол. на Стипендійний фонд СУА, та продовження опіки над моїм стипендіятом, через 86-ий Відділ СУА.

Орися Охримович

У світлу пам'ять моїх незабутніх Батьків **бл.п. Івана і Станислави Гребеняк і брата, бл.п. Романа** пересилаю чек на суму 2,000.00 дол. на заповнення стипендій на слідуєчі роки моїм студентам-гімназістам, під опікою Стипендійної акції СУА. Хай вчать діти заки є охота,

д-р Ірена Гребеняк

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

Д-р Микола Гнатик "СРА" — чоловік однієї із членок Управи 102-го Відділу СУА у Північно-Західній Індіяні — жертвував безінтересовно свій час роблячи податкові звіти. Клієнти його замість гонорару дали датки на Стипендійний фонд СУА (через 102-ий Відділ), що завдяки д-р М. Гнатикові збільшився на 125.00 дол. ЗА ЦЕ НАША ПОДЯКА І ПРИЗНАННЯ.

102-ий Відділ СУА

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодинокі число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

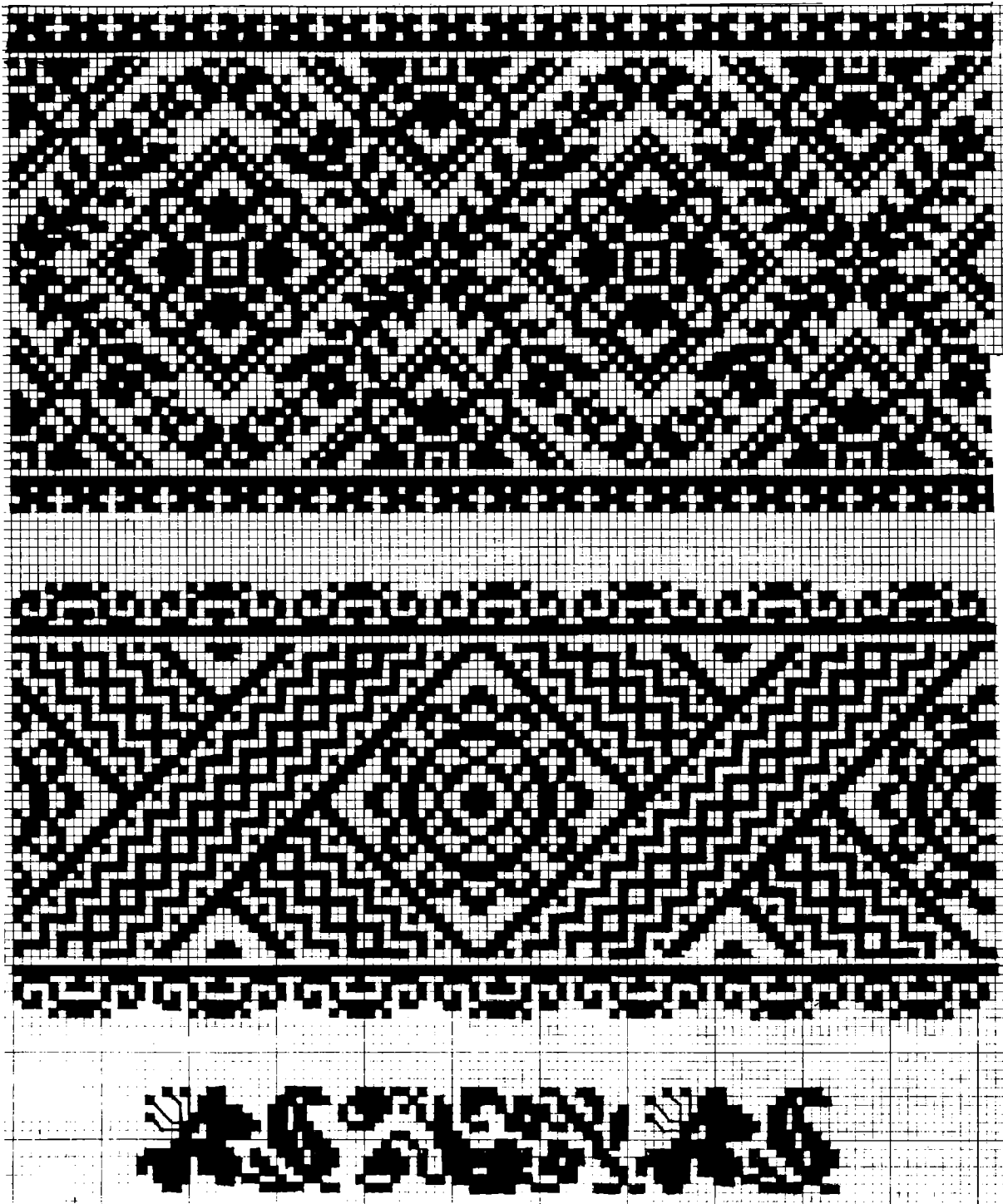
Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

BULK RATE
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 87
Ann Arbor, Mi

ISSN 0740-0225
INTERNATIONAL STANDARD SERIAL NUMBERING

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

*Взори двох манжетів (михалів) і коміра з жіночих сорочок села Угринів — Сокальщина. Зі збірки Ірини Кашубинської. Вишивати чорними нитками ДМС.
Рисувала Ольга Трачук.*

Design of two cuffs and a collar from women's shirts - village of Uhryniv - Sokaiszchyna. From Iryna Kashybynsky collection. Embroider with black thread DMC. Sketched by Olha Trachuk.